

[23rd August 1961

SRI M. KALYANASUNDARAM :

கனம் தலைவர் அவர்களே, நான் என்னுடைய தீர்மானத்தில் போதுமான முன்னேற்பாடாக, பாதுகாப்பான நடவடிக்கைகளை வெள்ள சமயத்தில் மராமத்து இலாகா எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதைப்பற்றி குறிப்பிட்டேன். அவர்கள் என்ன என்ன செய்யத் தவறினார்கள், அல்லது செய்தார்கள் என்பதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏல் 41-படி ஒரு ஸ்டேட்மெண்ட் வைத்திருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்த மோஷனை அனுமதித்திருக்க வேண்டாம். சபையில் ஒரு ஸ்டேட்மெண்டு வைத்திருக்கிறேன் என்றால் அதில் நான் குறிப்பாகக் கேட்டுள்ள விஷயங்கள் இருக்கலாம், அல்லது இல்லாமலும் இருக்கலாம். இன்னும் அதைப் படிக்கவில்லை. ஆகவே தனியாக இதற்கு ஒரு ஸ்டேட்மெண்டு வைப்பதில் என்ன கஷ்டம்?

THE HON. SRI P. KAKKAN :

எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் எல்லோரும் ஒன்று கூடிப் பேசிய பின்னர்தான் இந்த ஏற்பாட்டுக்கு வந்துள்ளோம்.

DEPUTY SPEAKER : That is the reply of the Hon. Minister.

III.—GOVERNMENT MOTION.

TRANSACTION OF GOVERNMENT BUSINESS ON A NON-OFFICIAL DAY.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“That rule 23 of the Madras Legislative Assembly Rules be suspended and the House do transact Government Business on Thursday, the 24th August 1961.”

The motion was put and carried.

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS CO-OPERATIVE SOCIETIES BILL, 1961 (L.A. BILL NO. 22 OF 1961) AS AMENDED BY THE SELECT COMMITTEE—*cont.*

DEPUTY SPEAKER : Now let us proceed with the Madras Co-operative Societies Bill. We will take up clause 64, Chapter VIII.

Clause 64.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That clause 64 do stand part of the Bill.’

SRI M. KALYANASUNDARAM : இது ஆடிட், என்கொயரி, இன்ஸ்பெக்ஷன் முதலியன சம்பந்தமான ஒரு பகுதி. பழைய சட்டத்திலே பிரபல்யமாக இருந்த 38-வது பிரிவு இப்பொழுது 65-வது பிரிவாக இந்த மசோதாவில் உருவாகியிருக்கிறது. இதற்கு முன்னதாக வருஷா வருஷம் செய்யவேண்டிய ஆடிட் முறையாக நடைபெறவேண்டும். இதிலே ஒரு காலம் குறிப்பிடப்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆடிட் முடிவு பெறுவதற்கு ஒரு காலவரையரை இல்லாமல் இருக்கிறது.

23rd August 1961]

[Sri M. Kalyanasundaram]

தனியாக ஆபீட் டிபார்ட்மென்ட் பிறப்பிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு ஆபீட்டர் நியமிக்கப்படும்படி பல சொசைடி ஆபீட் காலக்கிரமத்தில் முடிவதில்லை. இதனால் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய போனஸ் கிடைப்பதில்லை. அங்கத்தினர்க்கு கிடைக்கவேண்டிய ரிபேட் கிடைப்பதில்லை. சர்க்கார் விதிகள் பிறப்பிக்கும் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி யாவது இதில் காலவரையரை நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று நான் இந்த யோசனையைக் கூறிக்கொண்டு இதில் இருக்கும் கருத்துக் களுக்கு எனக்கு ஆட்சேபனையில்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு சங்கம் திறம்பட நடைபெற வேண்டுமானால் ஆபீட் எந்த அளவிற்கு திறம்பட இருக்கவேண்டுமோ அந்த அளவிற்குத்தான் கூட்டுறவு சங்கம் நல்லமுறையிலே நடைபெற முடியும். சில இடங்களில் ஏதாவது தவறுதல் நடக்கின்றன என்றால் அந்த இடங்களில் ஆபீட் நல்லமுறையில் கண்காணிக்கப் பட்டிருந்தால் அந்த அளவு தவறுதல் நடந்திருக்கமுடியாது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும்.

இதிலே சாதாரணமாக கங்கரன்ட் ஆபீட் இருப்பதுதான் நல்லது, அதுதான் மிகவும் சிறந்தது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். கங்கரன்ட் ஆபீட் இல்லாத முறையில் ஆபீட் இருக்குமானால் தவறுகள் ஏற்படலாம். அப்படி ஏற்படும் தவறுதல்களை உடனடியாக திருத்த முடிவதில்லை. அதனால் ஏதோ நடவடிக்கை எடுக்கமுடியுமே தவிர அவைகளைத் திருத்த முடிவதில்லை. ஆகையால் கங்கரன்ட் ஆபீட்டிற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஆபீட்டிலே மிகவும் தாமதம் ஆகிறது என்பதைபுள்ளி விவரங்களிலிருந்து எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது. இவ்வளவு தாமதம் ஆகிறதென்றால் அதற்கு ஆபீட்டர்களோ அல்லது இலாகாவோ பொறுப்பு என்று கூட சொல்லமுடியாது. போதிய அளவு சிப்பந்திகள் இல்லாதது தான் இதற்குக் காரணம் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. முன்பெல்லாம் 10 சொசைடிகளுக்கு ஒரு ஆபீட்டர் என்று வைத்திருந்தால், இப்போதும் 10 சொசைடிகளுக்கும் ஒரு ஆபீட்டரை வைத்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது ஒரு சொசைடியில் 50 மெம்பர்கள் இருந்தால் இப்பொழுது சராசரி 200, 300 மெம்பர்கள் இருக்கிறார்கள். முன்பு லாவாதேவி சராசரி 5,000 ரூபாய் என்றிருந்தால், இப்பொழுது 50,000, 60,000 ரூபாய் என்று இருப்பதால் அவர்கள் திறம்பட ஆபீட் செய்ய முடிவதில்லை. ஆபீட் திறம்பட இருக்கவேண்டுமானால் அதற்கு அதிகப் படியான ஆபீட்டர்களை நியமிக்கவேண்டும். அதுமட்டுமே அல்ல. ஆபீட் செய்வதிலே துரிதமாகவும் கங்கரன்ட் ஆபீட் செய்யப்படவேண்டும்.

சார்ட்டர் அக்கவுண்டெண்டுகள் ஆபீட் செய்யும்போது அவர்களுக்கு சில பொறுப்புகள் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆபீட் செய்த பிறகு ஏதாவது கணக்குகளில் ஏதாவது தவறுகள்

[Sri K. S. Subramania Gounder] [23rd August 1961]

இருந்தால் அந்தத் தவறுகளுக்கு இந்த ஆடிட்டர்களே பொறுப்பு என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறது. சரியாக ஆடிட் செய்யாமல் இதில் ஆடிட்டர்களும் பொறுப்பு என்ற அளவிலே இருந்தால் உசிதமாக இருக்குமா என்று யோசிக்கவேண்டும். ஒரு வருஷம் முடிந்துவிட்டால் எந்தவித காரணத்தைக்கொண்டும் வருஷம் முடிந்த மூன்று மாதங்களுக்குள் ஆடிட் முடிந்தாக வேண்டும் என்ற வரையரை இருப்பது மிகவும் நல்லது என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : கனம் உதவி சாபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு இயக்கம் இன்னும் சிறப்பாக நம் நாட்டில் நடைபெறவேண்டுமென்று நேற்று நடந்த விவாதத்தில் பல அங்கத்தினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். டிவிடன்ட் அதிகரிப்பது பற்றியும், எவ்வளவு சீக்கிரம் கணக்குகளை தணிக்கை செய்வதுபற்றியும் மதிப்பிற்குரிய நண்பர் சுப்ரமணிய கவுண்டர் அதில் இருக்கும் சில கஷ்டங்களை எடுத்துச்சொன்னார்கள். அவைகள் பெரும்பாலும் உண்மை என்பதோடு கூட பங்கு தாரர்களை அதில் சேருவதற்கு ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷம் இன்னும் மூன்று வருஷம்கூட காத்து இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. அநேக சங்கங்களில் தாங்கள் கட்டிய முதல் என்ன பலனைத் தந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு வேறு துறைகளிலே அக்கரை உள்ளவர்கள் அன்றாடம் கூட தங்கள் உழைப்பின் பலனை சரிபார்த்துக் கொள்ள முடிகிறது. தணிக்கையில் ஒன்றிரண்டு வருஷம் காலதாமதமானால் அதனால் பல சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. தணிக்கையார்க்கு விளக்கி சொல்வதற்கு கூட சம்பந்தப்பட்ட டைரக்டர்களோ, அதிகாரிகளோ இருக்கமுடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. இதனால் கசப்பு அதிகமாக ஏற்படுகிறது. ஆகையால் இந்த விஷயத்திலே சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி தக்க திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஆடிட் துரிதப்படுவேண்டும் என்பதில் எந்த விதமான கருத்துவேற்றுமை கிடையாது. ஆனால் கூடுமான அளவிற்கு ஆடிட் செல்ப் சபிஷியன்ட் ஆக இருக்கவேண்டும். ஆடிட்டிற்காக நாங்கள் எவ்வளவு வசூல் செய்கிறோமோ அதற்கு அதிகமாக ஆடிட்டிற்கு செலவழிக்காமல் இருக்கவேண்டும். அந்த விதமாகப்பார்க்கும்போது ஆடிட்டர்களை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகரிப்பதற்கு எவ்வளவு ஊக்கமாக ஆடிட்டை துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்களோ அந்த அளவிற்கு ஏற்றப்படி ஆடிட் தொகையை உயர்த்துவதற்கும் அவர்கள் சாதகமாக எல்லா வித உதவியும் கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆடிட்டை எவ்வளவு துரிதப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவிற்கு துரிதப்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Clause 64 was put and carried.

23rd August 1961]

Clause 65.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That clause 65 do stand part of the Bill.’

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 65-வது பிரிவு முன்பு பழைய சட்டத்திலே 38-வது பிரிவாக இருந்தது. ஏதாவது தவறு நடந்தால், ஏதாவது விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற அவசியம் ஏற்பட்டால் இந்தப் பிரிவுகள் மூலமாகத்தான் டிபார்ட்மெண்டின் அதிகாரம் இருக்கிறது. இதிலே யார் யார் ‘... a majority of the Committee or of not less, than one third of the members or on the request of the Collector ...’ இவர்களை எல்லாம் இந்த செக்ஷனில் விசாரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளலாம். கலெக்டரும் இந்தப் பிரிவின் பிரகாரம் விசாரிக்கவேண்டுமென்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் கூட கிரடிட் இன்ஸ்டிடியூஷனை எடுத்துக்கொண்டால் சாதாரணமாக இதில் சூப்ரவிஷன் செய்வது பைனான்சிங் பாங்க் தான். அவர்கள் சூப்ரவிஷன் செய்து அதன் காரணமாக ஏதோ தவறுகள் இருக்கின்றன என்று ஏற்பட்டால் பைனான்சிங் பாங்க் இம்மாதிரி 65-வது பிரிவன்படி விசாரணை கேட்கலாம் என்ற அளவிலே இருந்தால் உசிதமாக இருக்கும். இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: இந்தப் பிரிவிலே விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் விஷயங்கள் வரையறுக்கப்படவில்லை. எந்தமாதிரியான புகாராகயிருந்தாலும் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ள அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது, ரெஜிஸ்தரருக்கும், ரெஜிஸ்ட்ரார் அதிகாரம் பெற்ற மற்ற அதிகாரிகளுக்கும், விசாரணைக்கு உத்தரவிட்டு விட்டால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலை என்னவென்றால் பைனான்சிங் பாங்க் பணம் கொடுப்பதை உடனே நிறுத்திவிடும். குறிப்பாக வீவேர்ஸ் கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைட்டிகளில் அந்த சொஸைட்டிகள் இயங்காவொட்டாமல் தடுக்க வேண்டுமென்றால் ஏதாவது ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி ஒரு விசாரணைக்கு கொண்டுவந்து விட்டால் போதும், பைனான்சிங் பாங்க் பணம் கொடுப்பதை நிறுத்திவிடும். ஆகவே, விதிகள் பிறப்பிக்கிறபோதாவது பண சம்பந்தமான குற்றச்சாட்டுகள் வந்து, மோசடி சம்பந்தமான குற்றச்சாட்டு வந்து விசாரணை நடத்துவதாகயிருந்தால் பைனான்சிங் பாங்க் பணம் கொடுப்பதை நிறுத்த வேண்டுமே தவிர ஒவ்வொரு புகார் பேரிலும், 65 பிரிவின் படி விசாரணைக்கு உத்தரவிட்டு விட்டால் விசாரணை முடிகிற வரையில் பைனான்சிங் பாங்க் பணம் கொடுக்கக்கூடாதென்ற நிலையை மாற்ற வேண்டும். அதற்கு தகுந்த உத்தரவை விதிகளில் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று யோசனை கூறுகிறேன்.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER: கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள், குறிப்பாக சில விஷயங்களுக்குத்தான் இந்த 65-வது பிரிவின் கீழ் விசாரணை போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 65-வது

[Sri K. S. Subramania Gounder] [23rd August 1961]

பிரிவின்கீழ், பழைய செக்ஷன் 38-ன்கீழ் விசாரணை போட்டு விட்டால் பைனான்ஸிங் பாங்க் பணம் கொடுப்பதை நிறுத்திவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னது ஓரளவு உண்மை, பூராவும் உண்மையல்ல. பழைய சட்டத்தின்கீழ், 38-வது செக்ஷன்கீழ்.....

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member cannot speak again. The Hon. Minister is there to reply. But the hon. Member can clarify the position.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : அதில் 38-வது செக்ஷன் கீழ் என்கொயரி போட்டுவிட்டாலும் பைனான்ஸிங் பாங்க் பணம் கொடுக்கலாம் என்றளவில் டெப்டி ரெஜிஸ்ட்ரார் எழுத்தினால் பைனான்ஸிங் பாங்க் தொடர்ந்து பணம் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே விசாரணை போட்டுவிட்டால் பைனான்ஸிங் பாங்க் பணம் கொடுப்பதில்லை என்பது சரியல்ல. இம்மாதிரி காரியங்களில் பொதுவாக இருப்பதுதான் சரி, இன்ன காரியத்திற்குத்தான் என்கொயரி போடவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சுப்பிரமண்ய கவுண்டர் அவர்கள் சொன்ன யோசனை பைனான்ஸிங் பாங்க் விரும்பினால், கேட்டால் என்கொயரி நடத்தவேண்டுமென்று போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது அவசியமில்லை. இம்மாதிரி என்கொயரி நடத்தவேண்டுமென்று பைனான்ஸிங் பாங்க் கேட்டால் அதை ரெஜிஸ்ட்ரார் பரிசீலனை செய்து அவர்கள் மற்ற நடவடிக்கைகள் எடுப்பதுபோல் அதையும் எடுக்க முடியும். அதற்காக சட்டத்தில் போடவேண்டிய அவசியமில்லை. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள், ஒரு புகார் கொடுத்துவிட்டால் என்கொயரி போட்டு விடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

'The Registrar may, of his own motion and shall, on the application of a majority of the Committee or of not less than one-third of the members or on the request of the Collector, hold an inquiry . . .'

ரெஜிஸ்ட்ரார், என்னென்ன விஷயங்கள் பற்றி புகார் வந்திருக்கிறதோ அதையெல்லாம் பற்றி விசாரிப்பார். நியாயமான முறையில் ஒரு தேர்தல் நடக்கவில்லை என்று சொன்னால் அதை விசாரணை செய்துதானே ஆக வேண்டும். பைனான்ஸிங் இரெகுலாரிட்டிஸ் இருந்தால் மட்டும் விசாரணை செய்யவேண்டுமென்றால், சொஸைட்டியில் தவறான முறையில் தேர்தல் நடந்திருக்கலாம், அதற்கு விசாரணை கூடாதென்று சொன்னால் அது சரியல்ல. ஆகவே, எல்லாவற்றையும் சேர்த்துத்தான் போடப்பட்டிருக்கிறது.

Clause 65 was put and carried.

Clauses 66 to 69 were put and carried.

23rd August 1961]

Clause 70.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That clause 70 do stand part of the Bill.’

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I move—

In the clause, *after* the words “ paid officer or servant ” wherever it occurs, *add* the following words “ or office bearer.”

SRI N. MARUDACHALAM : I second the amendment, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, in the previous Act there is no provision to penalise the officers concerned but in the present Bill they have provided a new provision, which has got power to suspend the officers of the society. But why the office bearers of the society are not included. If the Registrar finds that there is a *prima facie* case he can take action only against the servants of the concerned society. But so far hundreds of cases of fraud have been detected by the officers of the Co-operative Department and after a lapse of four or five years no disposals are given to these cases. So I suggest that not only the officers concerned but also the office bearers of the society should also be penalised. That is my submission.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பழனிஸ்வாமி அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை எதிர்க்கும் முறையில் நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் சொல்வது, சம்பள சிப்பந்திகளை ஸஸ்பென்ஷனில் வைக்கக்கூடிய அளவில் டயரெக்ஷன் கொடுக்கக்கூடிய அதிகாரத்தோடு கூட, உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களையும் ஸஸ்பென்ஷனில் வைக்க அதிகாரம் இருக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தவறு செய்தால் ஸுப்பர்ஸீட் செய்யலாம் என்று தனியாக சில பிரிவுகள் இருக்கின்றன. முதலில், அதிகாரிகளை ஸஸ்பென்ட் செய்யும் அதிகாரம் கமிட்டிக்குத்தான் இருந்தது. அவர்கள் ஏதாவது தவறு செய்து அரசாங்கம் அல்லது டிப்பார்ட்மென்ட்டார் இவர்களை ஸஸ்பென்ஷனில் வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னாலும் கமிட்டியார் வைப்பதில்லை. அதனால் பல இடஞ்சல்கள் ஏற்பட்டு விடுகிறது. சில தப்புகள் மறைக்கப்படும், சில ரிக்கார்டுகள் காணாமல் போய்விடும், என்று இந்த பிரிவை புதிதாக போட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு நிற்காமல் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களையும் ஸஸ்பென்ஷனில் வைக்க வேண்டுமென்று சொல்வது அவர்களை சம்பளம் வாங்கக் கூடியவர்களின் அளவில் வைக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. இது எந்தவிதத்திலும் பொருந்தாது என்று சொல்லிக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, the word ‘ officer ’ has been defined in sub-clause (8) of clause 2, which includes the non-official and an unpaid officer. All of us want to improve

[Sri R. Srinivasa Iyer] [23rd August 1961]

co-operation and get in as many people as possible to work the co-operative movement so that it could be spread throughout the country for the benefit of the rural parts. To put an unpaid non-official under suspension is not a good principle at all. Clause 70 provides that if a paid officer commits a mistake, he can be suspended. To say that an unpaid officer working in a non-official capacity should be suspended is against the development of co-operative movement. Therefore the amendment should not be allowed and only the paid officers should be placed under suspension. Whenever an officer is suspended, the enquiry into the charges involving his suspension should be finished as early as possible and the question whether he should be removed or reinstated should be decided quickly.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்தப் பிரிவு, உத்தியோகப் பற்றற்ற நிர்வாகஸ்தர்களும் சம்பளத்திற்காக வேலை செய்யும் அதிகாரிகளும் ஒன்று சேர்ந்துகொண்டு சொஸைட்டிகளில் கையாடல் செய்வதைத் தடுக்க ஏற்பட்டது. ஒரு விசாரணை நடக்குமானால் அந்த விசாரணைக்கு போதுமான சாட்சியங்கள் கிடைக்காதபடி அல்லது கணக்குகள் அல்லது தஸ்தாவேஜுகளை சரிக்கட்டக்கூடிய முறையில் அதிகாரிகள் ஒத்துழைப்பார்களானால் அவர்களை ஸஸ்பென்ட் செய்ய போர்டுக்கு அதிகாரமிருந்தாலும் போர்டார் சஸ்பென்ட் செய்ய மறுக்கலாம். அப்படி வரும்போது ரெஜிஸ்ட்ரார் உத்திரவிட்டு அவர்களை ஸஸ்பென்ஷனில் வைக்கலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது சம்பளத்திற்காக வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளும் ஒருவருக்கொருவர் ஒன்று சேர்ந்து ஏதாவது மோசடி செய்தால் அதை தடுப்பதற்குத்தான் இந்தப் பிரிவு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதற்கு திருத்தம் அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். கனம் பழனிசாமி அவர்களும் இந்தத் திருத்தத்தை வலியுறுத்த மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்களும் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் இதற்கு நான் சொல்ல வேண்டிய பதிலை சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகலால் நான் இதற்கு ஒன்றும் பதில் சொல்லவேண்டிய தேவையில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்றேன்.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 70 was put and carried.

Clause 71 was put and carried.

Clause 72.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That clause 72 do stand part of the Bill.”

23rd August 1961]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Deputy Speaker, I move—

“ That in sub-clause (1) (a), line 1, page 62, for the word ‘ supersede ’ substitute the word ‘ dissolve ’ ”.

It is only a change of words, Sir.

The amendment was put and carried.

Clause 72, as amended, was put and carried.

Clauses 73 to 91 were put and carried.

Clause 92.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That clause 92 do stand part of the Bill. ”

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 92-வது பிரிவில் கடன் வாங்கிய மெம்பர்களுடமிருந்து கடனை திரும்பி வாங்குவதைப்பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் வேறு ஒரு பிரிவில் எம்ப்ளாயீஸ்களுக்கு அட்வான்ஸ் கடன் கொடுக்கப்படும் என்று திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதில் சிறிது மாற்றம் செய்வது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். இல்லாவிட்டால் இவர்களுக்கு கடன் கொடுக்கலாம் என்பதற்கும், ரிக்கவர் ஆஃப் டெட்ஸ் என்பதற்கும் பொருத்தம் இராது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரிவு சார்ஜ் இருக்கிற பிராப்பர்ட்டியிலிருந்து வசூல் செய்வதற்குத்தான் போடப்பட்டிருக்கிறது. எம்ப்ளாயீஸ்களுக்கு சார்ஜ் இருக்கிறதா இல்லையா என்பது நிச்சயமில்லை. ஆகவே இதை விஸ்தரிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Clause 92 was put and carried.

Clauses 93 to 96 were put and carried.

New clause 96 (a).

SRI T. SAMPATH : 96-வது பிரிவின் பின்னால் 96-எ என்று ஒரு பிரிவு அவசியம் என்று குறிப்பிட்டு இந்தத் திருத்தத்தை கொடுத்திருக்கிறேன். அதாவது

I move that the following new clause be added after clause 96 :—

“ 96-A. (1) Any person aggrieved by any decision of the Tribunal may prefer a revision petition in High Court on the ground that the Appellate Tribunal has either decided erroneously or failed to decide any question of law.

(2) The High Court on its own motion or on an application by any person call for and examine the records and pass such orders as it may deem fit on the decision of the Tribunal.”

[23rd August 1961]

SRI R. SRINIVASA IYER : I second the amendment, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The amendment is now before the House for discussion.

SRI T. SAMPATH : இதன் காரணம் என்னவென்றால், டிரிபுனல் தீர்ப்பின்பேரில் ஹைகோர்ட்டுக்கு ரிவிஷன் போட அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான். 97-வது பிரிவு அப்பீல் சம்பந்தமான பிரிவு, ரெஜிஸ்டிராரின் தீர்ப்பின் பேரில் அப்பீல் செய்து கொள்வதற்கு வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. டிரிபுனலில் சப்ஜட்ஜ் இருக்க வேண்டும் என்று 95-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதில் ஏதாவது சட்டசம்பந்தமான தவறுகள் வந்தால் அதை நிவர்த்தி செய்து கொள்வதற்கு ஹைகோர்ட்டுக்கு ரிவிஷன் பவர் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய நோக்கம். வேறு ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் சம்பந்தமான சட்டங்களில் எல்லாம் இம்மாதிரி அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி இதிலும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றுதான் இந்தத் திருத்தங்களில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **SRI R. SRINIVASA IYER :** Sir, this amendment proposes to give the aggrieved party the right of revision. All orders, except those passed by the Tribunal under this Act, are quasi-judicial orders passed by persons who are not trained in legal procedure or court work. For example, when a property is attached for some debts and some claim petition is given, that claim petition will be decided by the Deputy Registrar or an arbitrator or the sale officer as the case may be. Those persons do not go into the question in detail and any order passed without going into the various details will only be a summary order. Under this Bill also, the officer concerned who attaches property and who decides on the question of claim petition, passes a summary order. Against that we have got a right of appeal to the Tribunal, who is a Judicial officer not lower in rank than a Subordinate Judge. As the law now stands in the Bill, that order is final. While in regular attachment of properties in exemption of even small-cause decree, even for a few rupees, under Original Side of the Civil Court, a claim order, right of civil suit, then first appeal and second appeal are provided for under the Civil Procedure Code, we are limiting, so far as quasi-judicial orders under this Act are concerned, to one single appeal in which there is no provision to take evidence. Therefore at least in certain cases, there must be power of revision to the High Court, either *suo motu* or on a revision petition on the lines indicated under section 115 of the Civil Procedure Code. Or against all orders of the Appellate Tribunal a revision to the High Court can lie as per the new Clause 96-A, proposed by the hon. Member Sri T. Sampath. Government may kindly consider whether revision could be provided at least with reference to certain specific orders passed by a quasi-judicial officer, on appeal, in the tribunal.

10-00
a.m.

23rd August 1961]

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, புதிதாக இந்தச் சட்டத்திலே போட்டிருக்கக் கூடிய ஒரு விஷயம் கோவாப்பரேட்டிவ் ட்ரிப்ப்யூனல் என்று ஒன்று வைப்பதாகும். இது ஒரு புதிய அம்சம். ஒரு ட்ரிப்ப்யூனல் அவசியமா என்பதே ஒரு சர்ச்சைக்கு விஷயம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். செலெக்ட் கமிட்டியிலும் இந்த விஷயம் பூர்ணமாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டது. பொதுவான அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் ஒரு ட்ரிப்ப்யூனல் வைத்து விட்டால் அதனால் விவகாரங்கள் வளரும் என்பதாகும். மற்றொன்று என்னவென்றால் “பாயிண்ட்ஸ் இன்வால்விங் லா”-வெல்லாம் “ஃபேக்ட்ஸ்”-ஐ வைத்து “டிஸைட்” செய்யாமல் “லா”-வை வைத்து “டிஸைட்” செய்வார்களே, அதனால் நியாயம் கிடைக்காமல் போய்விடுமோ என்ற அபிப்பிராயமும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இன்னும் ஹைக் கோர்ட்டுக்கு ரிவிஷன் இருக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்றும் பூரணமாக விவாதிக்கப்பட்டது. ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போவதற்கு எந்த விதமான காரணத்தைக் கொண்டும் இடம் இருக்கக் கூடாது என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அதன் காரணமாக ட்ரிப்ப்யூனலுக்குப் போடப்படும் நீதிபதி குறைந்தது ஸ்பார்டினைட் ஜட்ஜாக இருக்கவேண்டும் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டு இதிலே போடப்பட்டிருக்கிறது. எடுத்த உடனேயே ட்ரிப்ப்யூனலுக்குப் போகும் கேஸ்கள் இல்லை. கீழே முடிவு செய்யப்பட்டு அதிலே அவர்களுக்குத் திருப்தியில்லாவிட்டால் அதற்குமேல் ட்ரிப்ப்யூனலுக்கு ரிவிஷனுக்குப் போகிறார்கள். அதற்கு மேல் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு ரிவிஷன் இருக்கவேண்டும் என்று போடுவது விவகாரத்தை வளர்த்துக்கொண்டு போவதாக இருக்குமே தவிர வேறு அவசியம் இல்லை என்பது எனது கருத்து. இதைப் பற்றி கூட்டுறவாளர்கள் சர்ச்சை செய்தபோது இதனால் விவகாரங்கள் வளர்ந்துகொண்டு போவதாக இருக்கும், இது இந்த இயக்கத்திற்கு உசிதமல்ல என்றுதான் என்னுகிறார்கள். கடன் உடனே கிடைக்க வழி இருக்கவேண்டுமே தவிர பல வகைகளில் அப்பீல் வைத்து விவகாரம் வளர்ந்துகொண்டு போகக் கூடாது, ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஸார், ட்ரிப்ப்யூனல் அமைத்திருப்பதானது ஏற்கெனவே இருந்த சட்டத்தைவிட ரஜனவுக்கு அபிவிருத்தி. இந்தப் பிரச்சனைகளை முன்னர் அதிகாரிகளே முடிவு செய்துகொண்டிருந்தார்கள். இப்போது ட்ரிப்ப்யூனல் வைக்கப் போகிறார்கள். இதற்கு மேல் அப்பீல் வேண்டுமா வேண்டாமா என்பது இருக்கட்டும். குறிப்பாக சில பிரிவுகளை எடுத்துக் கொண்டால், 72-வது பிரிவில் நிர்வாகக் கமிட்டியைக் கலைக்க அதிகாரி உத்தரவிட்டால் அதற்கு மேல் சர்க்காருக்கு அப்பீல் இருக்கிறது. 65-வது பிரிவின்கீழ் என்க்வொயரிக்கு உத்தரவிட்டாலும், 72-வது பிரிவின்கீழ் நிர்வாகக் கமிட்டியைக் கலைக்க உத்தரவிட்டாலும் அதற்கு மேல் அரசாங்கத்திற்குத்தான் அப்பீல் செய்துகொள்ள முடியும். அப்படி எடுக்கக்கூடிய முடிவுகளில் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு இடமளிக்க சந்தர்ப்பம் ஏற்பட

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd August 1961]

லாம். அதோடு சூபர்ஸெஷன் உத்திரவு போடும்போது அநேகமாக ஹைகோர்ட்டுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, அக்கிரமமான உத்திரவானாலும், அவசியமான உத்திரவானாலும் நிறுத்தி வைக்க இடமிருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால், அம்மாதிரியான உத்திரவிற்கு மேலே தக்க பரிகாரம் தேடும் முறையிலே இந்தச் சட்டத்திலே இடமில்லாத காரணத்தினால் ஹைக்கோர்ட்டு குறுக்கிடுவதற்கு அல்லது ரிட் மூலம் ஹைக்கோர்ட்டுக்குச் செல்ல சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. அதற்குப் பரிகாரம் அளிக்கும் முறையிலே உடனுக்குடன் 72-வது பிரிவின்கீழ் பிறப்பிக்கும் உத்திரவு சரியா இல்லையா என்று பரிசீலிக்கும் முறையிலே அந்த உத்திரவுகளுக்கு மேல் அப்பீல் செய்துகொள்ளும் முறையிலே ட்ரிப்ப்யூனலுக்குப் போக இடம் இருக்க வேண்டும், அந்த முறையிலே இந்தப் பிரிவிற்குத் திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் எதற்காக இந்தப் பிரிவு இவ்வாறு அமைக்கப்பட்டது என்று விளக்கிச் சொல்லிவிட்டார்கள். பொதுவாக தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கிறவர்களுக்கு மேலும் மேலும் கோர்ட்டுக்குச் செல்லும் அதிகாரம் கொடுத்தால் லேலையில் தடங்கல் ஏற்படுகிறது, கூட்டுறவு இயக்கத்தை நடத்த முடியவில்லை என்ற அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. இந்தப் பிரிவானது இப்போது இருக்கும் சட்டத்திலிருந்து ஒரு முக்கிய மாறுதலாகும். இப்போது இருக்கும் சட்டத்திலே 51-வது பிரிவிலே ரிஜிஸ்ட்ராருக்குத் தான் இந்த அதிகாரம் இருக்கிறது. அதற்குப் பதில் நாம் ஒரு ட்ரிப்ப்யூனல் போட்டு ஸப்-ஜட்ஜுக்கு இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டோம், சட்டப் பிரச்சனை ஏதாவது இருந்தாலும் கவனிக்கவேண்டும் என்று. அதற்கு மேல் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் என்று ஏற்படுத்தினால் அதனால் வீணாக சண்டை-சச்சரவுகளும், விட்டிகேஷனும், தரவாக்களும் அதிகரித்துக்கொண்டு போகும். சர்க்காருடைய அபிப்பிராயம் ஒரு ஜுடிஷியல் ஆபீஸருக்கு அப்பீல் கொடுப்பதை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது. அதற்கு மேல் அப்பீல் ஏற்படுத்தத் தயாராக இல்லை.

இரண்டாவது, ரிவிஷன் என்று சொன்னால் (Interruption). I will answer every point. I will speak in English now. Power of revision could be exercised only when there is want of jurisdiction or excess of jurisdiction or material irregularity of procedure which has vitiated a decision. It is the same jurisdiction as a writ jurisdiction and therefore if a revision can lie, a writ also will lie. If revision cannot lie, no writ will lie. It is not necessary to provide for separate revision over this order. (Interruption.) That is exactly the point. We differ in substance. We do not want to provide for appeal on questions of fact and on questions of law, not in respect of jurisdiction or vitiating jurisdiction. Therefore It is not necessary for providing for an appeal to the High Court.

23rd August 1961] [Sri R. Venkataraman]

அடுத்தாற்போல, கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்திரம் அவர்கள் சொன்ன பிரச்சனை. அவர் என்ன சொன்னார்கள் என்றால் ஒரு சொஸைட்டியை சூபர்ஸீட் செய்யும்போது அதை அதிகாரம் ரிஜிஸ்டிராருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேல் சர்க்காருக்கு அப்பீல் இருக்கிறது, அதற்கு மேல் ஏதாவது ஒரு ட்ரிப்யூனலுக்கு அப்பீல் இருக்கவேண்டும் என்று. அதற்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த அதிகாரம் கொடுத்தால்கூட இதை ஒரு ஸப்-ஜுட்ஜால் தீர்மானம் செய்ய முடியாது. இதெல்லாம் “க்வாலி-ஜுடிஷியல் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ஆக்ட்ஸ்”—நர்வாகத்தில் செய்கிற வேலை. நர்வாகத்தில் செய்கிற வேலைகளில் தவறுகள் இருந்தால் ஹைக்கோர்ட் இப்போதுகூட ரிட் மூலமாக நிறுத்தி விடுகிறார்கள். சட்டபூர்வமான பிரச்சனையாக இருந்தால்தான், சட்டப் பிரச்சனைகளைப் பார்க்க கோர்ட்டுக்களுக்குக் கொடுக்க முடியும். இவைகளை கோர்ட்டுக்குக் கொடுப்பது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

The amendment was put and lost.

Clauses 97 to 105, were put and carried.

Clause 106.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That clause 106 do stand part of the Bill.’

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 106-வது பிரிவிலே ஒரு சிறிய மாறுதல் செய்ய வேண்டும். அதைச் சர்க்கார் அமென்டுமெண்டாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதிலே ஏதாவது ஒரு சங்கத்தையோ அல்லது அதிலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளையோ நேரடியாக பிராசிகியூட் செய்வ தற்கான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் நான் கூறும் யோசனை. அப்படி செய்வதாக இருந்தால், ரிஜிஸ்திராரின் பர்மிஷன் வாங்கிக்கொண்டு, அதற்குப் பிறகு பிராசிகியூட் செய்யவேண்டுமென்று இருப்பது மிகவும் அவசியம். உசிதமென்றும் நம்புகிறேன். அவ்வாறு இருப்பதினாலே பல இடைஞ்சல்கள் எல்லாம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Government are not able to accept this suggestion. We have considered and found that there is no need to obtain the previous sanction of the Registrar for prosecution under this Act. So the suggestion is not acceptable to Government.

Clause 106 was put and carried.

Clause 107.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That clause 107 do stand part of the Bill.’

[23rd August 1961]

SRI S. LAZAR : இந்த 107-வது பிரிவு அநேகமாக இந்து மத பரிபாலன மசோதாவை நாம் வகுத்த முறையிலே, இங்கும் இதை வகுத்திருக்கிறார்கள். புதிதாக ஒரு சொஸைடி ஏற்பட்டாலோ அல்லது ஒரு சொஸைடிக்கு புதிய தலைவர் ஏற்படுத்தப்பட்டு அவர் அந்தச் சொத்துக்களையோ அல்லது அந்த சொஸைடி சம்பந்தப்பட்ட தஸ்தாவேஜுகளையோ, பொசஷன் அதாவது வாங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படுகிறபொழுது, இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற பிரிவுபடி அவர் முதலிலே ரிஜிஸ்திராரிடம் ஒரு சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு அந்த சர்ட்டிபிகேட்டை மாஜிஸ்திரேட் கோர்ட்டிலே தாக்கல் செய்து, அவரிடமிருந்து பர்மிஷன் வாங்கவேண்டும், அப்படி அவரிடம் உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு, போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் சென்று அவர்களிடம் அதற்குமேல் உத்திரவு பெற்று பொசஷன் எடுக்க வேண்டுமென்று இப்போது விதி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதேபோன்ற ஒரு முறைதான் இந்து மத பரிபாலன சட்டத்திலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை நடைமுறையிலே பார்க்கின்றபோது, அதுவும், இதுபோன்ற சொஸைடிகளில் உள்ள சொத்துக்களையும், தஸ்தாவேஜுகளையும் பொசஷன் வாங்கும்போது மிகவும் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. தேர்தல் நடைபெற்று அதற்குச் சம்பந்தப்பட்டவர் வந்து காரியங்கள் நடைபெறுவதற்கு இதனால் வருஷக் கணக்கில் ஆகிறது. ஆகவே இந்தக் குறையை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஆலோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தாலே அதாவது புரொசிஜரல் டிபிகல்ஷன் இருக்கின்ற காரணத்தாலே, இந்தச் சிக்கல்களைத் தீர்க்கும் முறையிலே ரிஜிஸ்திராரிடம் மட்டும் உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு, அந்த உத்தரவின் பேரிலே சொத்துக்களையும், தஸ்தாவேஜுகளையும் எடுத்துக்கொள்வதற்கான ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக்கொடுத்தால் மிகவும் உதவியாக இருக்கும். ஆகவே இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதேபோன்று ஒரு நிலை உள்ளதை இந்து மத பரிபாலன சட்டத்தை ஏற்படுத்துகின்ற காலத்திலே கூடி எடுத்துச் சொன்னோம். ஆனால் இதை இப்போது நடைமுறையிலே பார்க்கின்றபோது, ஐந்து அல்லது ஆறு வருஷங்கள் ஆனாலும்கூட இவர்கள் சொத்துக்களை பொசஷன் எடுக்க முடியாத ஒரு நிலை ஏற்படுவதைத்தான் பார்க்க முடிகிறது. அதேபோன்ற முறைதான் இந்த கூட்டுறவு சொஸைடிகளிலும் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. ஆகவே இப்படி பல குறைகள் என்று வைக்காமல், சுருக்கமான முறையிலே ரிஜிஸ்திராரின் உத்திரவை மட்டும் பெற்றுக்கொண்டு, அதன்பேரிலே சொத்துக்களையும், தஸ்தாவேஜுகளையும் பொசஷன் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், நிச்சயமாக கூட்டுறவு இயக்கம் துரிதமாக வளர்வதற்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிச் சொல்கிற போது அமைச்சர் அவர்கள் நினைக்கக்கூடும். இதுபோன்ற ஒரு சுருக்கமான முறையை ஏற்படுத்தினால், அது ஒரு சிலருடைய தனிப்பட்ட உரிமைகளை பாதிக்கக்கூடுமென்று எடுத்துச் சொல்லக்

23rd August 1961]

[Sri S. Lazar]

கூடும். ஆனால் கூட்டுறவு சொஸைடிகளைப் பொறுத்தவரையில், அதன் சொத்தையோ அல்லது தஸ்தாவேஜுகளையோ பொசஷன் எடுத்துக் கொள்வதில் எந்தவிதக் கஷ்டமும் இல்லை. அப்படி ஏதாவது ஏற்பட்டாலும், அது சம்பந்தப்பட்டவரை மட்டும் கோர்ட்டிலே தாக்கல் செய்துவிடலாம். இப்போதுள்ள நிலைபோல், பொசஷன் எடுத்துக் கொள்வதற்கு முதலில் ரிஜிஸ்திரார் உத்திரவு பெற்று, பின்னர் மாஜிஸ்திரேட் கோர்ட்டுக்குச் சென்று, அங்கு உத்திரவு பெற்று, அதன் பின்னர் போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் சென்று அவர்கள் உத்திரவையும் பெற்று பொசஷன் எடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு பிரிவைச் சேர்ப்பதால், அதற்கு எவ்வளவுச் செலவாகும் என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி ஆகக்கூடிய செலவையார் ஏற்றுக் கொள்வது என்ற நிலைமை ஏற்படுகின்றபோது, யாரும் தன் கையை விட்டுச் செலவு செய்வதற்குப் பிரியப்பட மாட்டார்கள். அதற்குப் பதில் பிறகு எப்படியாவது சமாளித்துக் கொள்ளலாம் என்று எண்ணத்தோடு தான் அந்த காரியத்தை செய்ய முற்படுவார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை இருந்தால் நிச்சயம் நடைமுறையில் அதிகப்படியான கஷ்டங்கள் தான் ஏற்படும் என்று நான் மீண்டும் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இதுபோன்ற சங்கடங்கள் நடைமுறையிலே ஏராளம் ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. எங்கெங்கே தேர்தல்கள் நடைபெறுகிறதோ, அல்லது எங்கெங்கே புதிதாக நபர்களை கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு நியமிக்கும்படியான ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறதோ அங்கேல்லாம் தஸ்தாவேஜுகளை எடுத்துக் கொள்வதென்றால், இன்றைய தினம் அது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. ஆகவே அந்தப் பிரச்சனை மாற்றியமைப்பது நிச்சயமாக இந்த கூட்டுறவு முறை துரிதமாக வளர்வதற்கு முடியும் என்ற கருத்தை மீண்டும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது போன்ற குறை இப்போது ஏராளமாக இந்துமத பரிபாலன சட்டத்திலே ஏற்படுகின்றது என்று சொல்லப்படுகிறபோது, இப்போது அது ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது. இதே கருத்துக்களை இந்துமத பரிபாலன சட்டத்தை உருவாக்கியபோது ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. அப்போது நடைமுறையில் பார்க்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. இப்போது இக்கஷ்டங்களை அந்த இலாகாவின் கமிஷனரிடம் எடுத்துச் சொல்லும்போது, அவரே ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதை மாற்ற வேண்டுமென்றும் சொல்கிறார். அதே நிலைமை இந்த கூட்டுறவு சொஸைடிகள் விஷயத்திலும் ஏற்பட வேண்டாமென்பதற்காக, ரிஜிஸ்திராரின் உத்தரவின் பேரிலேயே, அந்த உத்திரவை போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் காண்பித்து சொத்துக்களையும், தஸ்தாவேஜுகளையும் பொசஷன் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற ஒரு வாய்ப்பை நிச்சயமாக ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரிவானது சூபர்சீட் செய்யப்பட்டாலோ அல்லது சொத்துக்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று

[Sri R. Venkataraman] [23rd August 1961]

சொன்னாலோ, அதற்கு இது அவசியம் என்று கருதப்பட்டு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதை அனுபவத்தில் பார்த்து, அதற்குமேல் ஏதாவது மாறுதல் செய்யவேண்டுமென்ற அவசியம் ஏற்பட்டால் அப்போது மாற்றிக் கொள்ளலாம். இப்போது இந்த முறையே சரியென்று நினைக்கிறேன்.

Clause 107 was put and carried.

Clause 108 was put and carried.

Clause 109.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That clause 109 do stand part of the Bill.’

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே இந்த 108-வது பிரிவிலே . . .

DEPUTY SPEAKER: Clause 108 has already been passed and we have taken up Clause 109 for consideration. If however, the House wants to reopen clause 108, I have no objection.

Clause 109 was put and carried.

Clause 110.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That clause 110 do stand part of the Bill.’

SRI M. KALYANASUNDARAM: இந்தப் பிரிவு சங்கங்களை இரண்டு பிரிவுகளாக பாகுபாடு செய்ய முயற்சிக்கிறது. செல்ப்-ரிலேயண்டு சொசைடி என்ற ஒரு பாகுபாடு ஏற்படுத்தப்படுகிறது. அதாவது தன்னுடைய சுயபலத்தினாலேயே இயங்கக்கூடிய சங்கங்கள் என்று பிரிக்க முயற்சிக்கிறது. சர்க்காருடைய உதவி எந்த விதத்திலும் பெறாமல் தங்களுடைய மூலதனம், பங்குத் தொகை முதலியவற்றைக் கொண்டே இயங்கக்கூடிய சங்கங்களுக்கு சில விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டும் சில நிபந்தனைகளின் பேரில் என்பது அதனுடைய நோக்கம். அதை அடுத்த பிரிவிலே சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது, 111-வது பிரிவிலே எந்த சொசைடிக்கு வேண்டுமானாலும் எந்தப் பிரிவிலிருந்தும் விதிவிலக்கு கொடுப்பதற்கு சர்க்காருக்கு புரண அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை உபயோகித்து ஏதாவது விசேஷமான காரியங்களைக் கொண்டு எந்த சொசைடிக்கும் எந்தப் பிரிவிலிருந்தும் விதிவிலக்கு கொடுக்க முடியும். அப்படியிருக்கும்பொழுது, இப்படி ஒரு தனி பிரிவு எதற்காக வேண்டும்? சர்க்கார் உதவியே இல்லாமல் எந்த சொசைடியும் இயங்குமா? சர்க்காரிடமிருந்து உதவி எந்தத் துறையிலே பெற்றால் என்ன? கடன் உதவி இல்லையென்றால், பண்டங்கள் விற்பதற்கு வேண்டி பெர்விட் போன்ற உதவியாக பெறலாம். அம்மாதிரி வேறு உதவி பெற்றாலும், தங்களுடைய பங்குக் தொகையை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு இயங்கினால், அதை செல்ப்-ரிலேயண்டு சொசைடி என்று சொல்லுவ

23rd August 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

வது சரியல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கடன் வழங்கும் சொஸைடி மட்டும் அம்மாதிரி இயங்கலாம் என்ற ஒரு யோசனையை வேண்டுமானால் நான் ஏற்கத் தயார். ஆனால், கடன் வழங்கும் சொஸைடி அந்த அளவுக்கு முன்வருமா? தங்களுடைய பங்குத் தொகை, டெபாசி்ட்டை வைத்துக்கொண்டு சர்க்கார் உதவி இல்லாமலே கடன் வழங்கி மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு முன்வரக்கூடிய சங்கங்கள் வெகு குறைவாகத்தான் இருக்கும். பண்டக சாலைகள் போன்ற கூட்டுறவு சங்கங்கள் தங்களுடைய சுயநலத்தைக் கொண்டு இயங்குகிறது என்று சொல்லி ஒரு தனியார் கம்பெனி நடக்கும் முறையில் இயங்கி, சட்டத்தின் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து பூரண விடுதலை பெற்று, அதே சமயத்தில் சர்க்காரிடமிருந்து மற்ற சலுகைகளைப் பெறுவதற்கு என்றே சில ஸ்தாபனங்கள் உருவாவதற்கு உள்ள சந்தர்ப்பத்தை இந்தப் பிரிவு அளிக்கக் கூடும். இம்மாதிரி பாகுபாடு அவசியமில்லை. தனியாக ஸெல்ப் ரிஸையண்டு சொஸைடி என்ற ஒரு பிரிவு அவசியமில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகையினால் இந்தப் பிரிவை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :

கனம் உதவி

சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவினுடைய அடிப்படை தத்துவம் மக்களுடைய சேமிப்பை திரட்டி மக்களுக்கு உபயோகப்படுத்துவது என்பது. ரிசர்வ் பாங்கு கடனை வாங்கி அல்லது சர்க்கார் கடனை வாங்கி அதை விறியோகிப்பது என்பது ஒரு முறை தான். ஆனால், மேல் நாடுகளிலே . . .

SRI M. KALYANASUNDARAM.

நேற்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் ரிசர்வ் பாங்கு பணம் மக்களுடைய பணம் தான் என்று.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :

இதையெல்லாம்

வாங்காதவர்களுக்கு இந்த 'பிரிஸிலேஜ்'. இன்றைக்கு மேல் நாடுகளில் பார்த்தால் கூட்டுறவு சங்கம் என்று சொன்னால், அவை மக்களுடைய டெபாசி்ட்டை வைத்துக் கொண்டே பெரிய பெரிய சங்கங்களை நடத்தி வருகிறார்கள். மக்களிடையே இருக்கக்கூடிய சேமிப்பு சக்தியை திரட்டி, சேமிப்பு பணத்தை வைத்துத்தான் பெரிய பெரிய சொஸைடிகள் நடத்திவருகிறார்கள். அந்த விதத்தில் சொஸைடிகள் நம்முடைய நாட்டிலும் வரும், வரவேண்டும் என்பது தான் இந்த சர்க்காருடைய லட்சியம். கலியாணசந்தரம் அவர்கள் நினைக்கிற சர்க்காருடைய லட்சியம் அது அல்ல என்பது எனக்குத் தெரியும். மக்களுடைய சேமிப்பு சக்தியை திரட்டுவது என்று சொன்னால், ஏதாவது சலுகைகள் கொடுத்தால்தான் திரட்ட முடியும். அதற்காக சில ஊக்கமான சலுகைகள் கொடுப்பதற்கு முன் வந்திருக்கிறோம். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இப்பொழுது கூட இம்மாதிரி சொஸைடிகள் இருக்கின்றன. சற்றேறக்குறைய தமிழ் நாட்டிலுள்ள அர்பன் பாங்குகளெல்லாம்—என் எல்லா அர்பன் பாங்குகள் என்று கூட சொல்லலாம் அவை

[Sri R. Venkataraman] [23rd August 1961]

களெல்லாம் ஸெல்ப்-ரிஸையண்டு சொஸைடிகள்தான். மக்களிடத்திலே டெபாசிட்டுடை வாங்கி அதையே கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள். பாரோயிங்ஸ் கிடையாது. அந்த விதத்தில் அவர்கள் செய்கிறார்கள். ஆகவேதான் இந்த நல்ல முறை, புதிதான ஒரு முறை நம் முடைய ராஜ்யத்தில் இன்னும் வரவேண்டும் என்பதற்குத்தான் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். கலியாணசுந்தரத்தைப்போன்றவர்கள் இந்த கூட்டுறவு இயக்கமானது சர்க்கார் உதவி செய்து அதன் அதன் மூலம்தான் பலப்படுத்தப்படவேண்டும், தனியார் மூலம் பலப்படுத்தப்படக்கூடாது என்று நினைக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சமூகம் அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. நாங்கள் நினைக்கிற சமூகத்தில் சர்க்கார் மூலமும் உதவி செய்து முன்வர வேண்டும், தனியார் மூலமும் வரவேண்டும், பொதுத் துறையிலும் வரவேண்டும், கூட்டுறவுத்துறையிலும் வரவேண்டும், பல துறைகளிலும் வரவேண்டும் என்று நினைக்கிற காரணத்தினால் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொல்லுகிற ஆட்சேபணையை இந்த சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Clause 110 was put and carried.

Clauses 111 to 116 were put and carried.

Clause 117.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That clause 117 do stand part of the Bill.’

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஷரத்திலே,

“No suit, prosecution or other legal proceeding shall lie against any officer or servant of the Government for anything which is in good faith done . . .”

என்ற அளவிலே போடப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் கூட,

“Officer or servant of a Registered Society”

என்ற அளவிலே இருந்தால் உசிதமாக இருக்கும் என்ற அளவிலே இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இம்மாதிரி ஏதாவது கொஞ்சம் தவறுதலான காரியம் நல்லெண்ணத்தோடு செய்துவிட்டால், அவர்களுக்கும் இம்மாதிரி ஒரு விதிவிலக்கு இருப்பது அவசியம் என்று நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். காரணம், பல காரியங்கள் செய்யும்பொழுது தவறுதல் செய்யவேண்டும் என்று நினைக்காமலேயே அம்மாதிரி ஏதாவது ஒரு சட்டபூர்வமான தவறுதல் ஏற்பட்டு விடலாம். அம்மாதிரி விதிவிலக்கு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதைப்போல் சங்க நிர்வாகத்திலுள்ளவர்களுக்கும் ஏதாவது அவர்கள் நல்லெண்ணத்துடன் தவறு செய்து விட்டால் விதி விலக்கு இருப்பது அவசியம் என்ற அளவிலே, அரசாங்கம் இதை அவர்களுடைய ஒரு திருத்தமாகக் கொண்டு வந்து ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

23rd August 1961]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இருக்கிற எல்லா சட்டங்களிலும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குத்தான் இந்தவிதமான 'ப்ரொடெக்ஷன்' பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சொஸைடியில் இருக்கிற உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் இம்மாதிரி பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவது புதிது. அதை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆகையினால் நான் இதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

Clause 117 was put and carried.

Clauses 118 to 122 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

Clause 25.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, there has been some typographical mistake in clause 25 and to rectify that mistake, I move—

'That clause 25 be re-opened.'

The motion was put and carried and clause 25 was reopened.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

"That in clause 25, line 10, page 38 for the word 'the', substitute the word 'a'."

The amendment was put and carried.

Clause 25, as amended, was put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

'That the Madras Co-operative Societies Bill, 1961 (L.A. Bill No. 22 of 1961), as amended be passed.'

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

'That the Madras Co-operative Societies Bill, 1961 (L.A. Bill No. 22 of 1961), as amended be passed.'

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சாதாரண அபூர்வமாக திருத்தம் ஏதாவது வந்ததென்றால், அது இந்த கூட்டுறவு சட்டத்தில் தான் என்று சொல்லலாம். 1932-ம் வருஷத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட இந்த சட்டத்திற்கு, இப்பொழுது மிக சொற்பமான திருத்தங்கள்தான் இருந்தன. ஆகவே இன்றைக்கு அதற்கு விரிவான திருத்தங்கள் வேண்டுமென்று இப்பொழுது போட்டிருக்கிறோம். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மக்களுக்காக, மக்களால் நடத்தப்படும் ஸ்தாபனங்கள். அது நல்ல முறையிலே நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நம் முடைய ராச்சியத்திலுள்ளவர்கள் மட்டுமின்றி, மற்ற ராச்சியங்களிலுள்ளவர்களும், நம் சங்கங்கள் தலைசிறந்த முறையில்

10-30
a.m.

[Sri K. S. Subramania Gounder] [23rd August 1961]

நடக்கின்றன என்று ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலே அரசாங்கத்தின் உதவி மிக முக்கியமானது. குறிப்பாக நம் நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, அரசாங்கம் உதவிகள் அதிகமாகக் கொடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். 1948-க்கு முன்பு அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கும் உதவிகள் முக்கியமாக,

(Srimathi T. N. Ananthanayaki in the Chair.)

தணிக்கை செய்வது தவிர வேறென்றும் இல்லை. இன்றைக்கு “ஸ்டேட் பாராட்டிஷிபேஷன்” என்ற முறையிலே, அரசாங்கப் பங்கு தொகை கொடுத்திருக்கிறார்கள்; ரிசர்வ் பாங்கும் முன்வந்து பணம் கொடுத்தது. இதற்குப் பிறகுதான் இந்த மக்கள் இயக்கம், அரசாங்கத்தின் உதவிகள் பெற்று மக்கள் விரிவாகப் பயன் அடையும் அளவில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. சாதாரணமாக ரிசர்வ் பாங்கு நாளுக்கு நாள் அதிகமாக உதவிகள் கொடுத்து சீர்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கப் பாங்கியின் உதவி எந்த அளவு என்று பார்த்தால், எந்த அளவுக்குத் தேவையோ, அதற்குக் குறைவுதான். ஆகவே தான் மத்திய சர்க்கார், மேதா கமிட்டியின் மூலமாக ரிசர்வ் பாங்கியின் உதவி கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு விரிவாக இருக்கவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். ஆனாலும், மேதா கமிட்டி ரிபோர்ட்டிலுள்ள சிபாரிசுகள் இன்னும் பூரணமாக அமுலுக்கு வரவில்லை.

மற்றொன்று. நமக்கு எவ்வளவு விவசாயக் கடன் தேவையோ, அந்தத் தேவை பூராவையும், நம்மால் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்குக் காரணம் நமக்கு அதிகமான மெம்பர்கள் இருக்கிறார்கள்; கூட்டுறவு இயக்கத்தில் விவசாயிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கும் போது, நமக்கு இப்பொழுது பண நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது என்பது விளங்கும். இந்தப் புதிய திருத்தம் காரணமாக, இன்னும் அதிகமான மெம்பர்கள் அதிகமாகப் பணத்தை வாங்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் பணவசதி எப்படியிருக்கிறது என்று பார்த்தால், தேவைக்கு ஓரளவுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. விவசாயிகள் தேவைகள், நெசவாளர்கள் தேவைகள், மற்றவர்கள் தேவைகள் இவைகள் பூராவையும் டெபாஸிட்டிகள் மூலம் வழங்க முடியும் என்று சொல்வதற்கில்லை. அரசாங்கமும் டெபாஸிட்டிக்கு காரண்டி கொடுக்க ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ரிசர்வ் பாங்கியில், சென்ட்ரல் பாங்கியில் பங்குத் தொகை எவ்வளவு இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு நாலு பங்கு கடன் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்றும், மத்திய காலக் கடன்கள் ஐந்து மடங்கு கிடைக்கும் அளவில் இருக்கிறது. இன்னும் எந்த அளவு டெபாஸிட்டி வாங்குகிறோமோ, அதற்கு ஓரளவுக்கு ரிசர்வ் பாங்கியில் கொடுக்கலாம் என்று மேதா கமிட்டி ரிபோர்ட்டை ஒப்புக் கொண்டதன் மூலமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதனெல்லாம் ராச்சியத்தின் மூன்றாவது திட்டத்தின் லட்சியங்கள் நிறைவேற்றப் பணம் போதுமா என்று பார்த்தால், நிச்சயமாகப் பணம் போதுமா என்ற நிலையில்தான் இருக்கிறது.

23rd August 1961] [Sri K. S. Subramania Gounder]

மற்றுமொன்று. மத்திய காலக் கடன்கள் விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவுக்குத் தேவையென்று பார்த்தால், மத்திய காலத் தேவை, குறுகிய காலத் தேவையில் நாலில் ஒரு பங்கு இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கெல்லாம் ஓரளவுக்கு விரிவாக அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தால்தான் சட்டத் தின் இந்த திருத்தத்தின் மூலமாக பொது மக்களுக்கு பூரண பலன் கிடைக்கும். ரிசர்வ் பாங்கியிலிருந்து ஒரு வருஷத்திற்குக் கிடைக்கும் பணம் போதவில்லை. சென்ற ஆண்டில் அது ஒரு கோடி, இந்த ஆண்டில் 50 லட்சம் தான். நமக்கு வேண்டிய பணம் ஐந்து கோடி ரூபாயாவது மூன்று ஆண்டு மத்திய காலக் கடனாக தேவைப்படுகிறது. சென்ற மூன்று மாதங்களாக ஸ்டேட் கோ-ஆபரேடிவ் பாங்கியில் குறுகிய காலக் கடன்களுக்கு பணம் இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. ஸ்டேட் கோ-ஆபரேடிவ் பாங்கியில் பணம் இல்லை என்ற காரணத்தால், மத்திய பாங்கியில் பணம் இல்லை. மத்திய பாங்கியில் பணம் இல்லை என்ற காரணத்தால், கிராமாந்தர சங்கங்களுக்கு பணம் கொடுக்கமுடியவில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்குத் தக்க வழிவகை அரசாங்கம் செய்யவேண்டும். ரிசர்வ் பாங்கியில் பணம் போதாது என்றாலும் அரசாங்கத்திலிருந்து நேரிடையாக கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு கடன் கொடுத்து, விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவுக்குக் கடன் தேவையோ, அந்த அளவுக்குச் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

ரூல்களெல்லாம் போடுவதில் பல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக சட்டங்கள் எந்த அளவுக்கு முக்கியமோ, அந்த அளவுக்கு ரூல்களும் முக்கியம். இந்த ரூல்களை இயற்றும்போது, கூட்டுறவாளர்களைக் கலந்துக் கொண்டு செய்ய முடியுமா என்று யோசிக்கவேண்டும். நடைமுறையிலே சட்டத்தை விட ரூல்கள் அதிகப்படி பயன்பட வேண்டியிருப்பதால், கூட்டுறவாளர்களையோ அல்லது குறைந்தது, கூட்டுறவு அட்வைசரி கமிட்டியையாவது கலந்து கொண்டு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்னும் இந்த சட்டத்திலே பல அம்சங்கள் புரட்சிகரமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ரெஜிஸ்ட்ராருக்குப் பல அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், நிச்சயமாக அவசியமானபொழுது, அவசியமான அளவுக்குத்தான் அந்த அதிகாரத்தை உபயோகிப்பது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் முடிவு என்று நம்புகிறேன். இந்த சட்டத்தின் மூலமாக, நம் மூன்றாவது திட்டத்திலுள்ள எல்லாத் திட்டங்களையும் பூரணமாக, நல்ல முறையிலே சீக்கிரமாக அமுல் நடத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அம்மாதிரிச் செவ்வனே நடைபெற, அரசாங்கத்தின் பூரண பண உதவியும் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI S. RAMASWAMI NAIDU : கனம் தலைவி அவர்களே, லெகு நாட்களுக்கு முன்பு ஆக்கப்பட்டிருந்த இந்த ஐக்கிய இயக் கத்தின் சட்டத்தை நல்ல முறையிலே புதுப்பித்து இன்றைக்கு

[Sri S. Ramaswami Naidu]

[23rd August 1961]

இந்தச் சபையிலே அதை அரங்கேற்ற இருக்கிறோம். இந்த கூட்டுறவு இயக்கத்திலே நிர்வாகத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் பலபேர் பலவாறாக வேலை செய்து வருகிறார்கள். சர்க்கார் தரப்பை எடுத்துக்கொண்டால், டிப்டி ரிஜிஸ்டிராரர்களும் அவர்களுக்கு கீழே துணைப் பதிவாளரும், இன்ஸ்பெக்டர்களும் இருக்கிறார்கள். தேசிய விஸ்தரிப்புப் பகுதியிலே ஒரு துணைப் பதிவாளர் இருக்கிறார். இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமையில் இவர்கள் எல்லோருடைய வேலையையும் கவனித்தால் ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்பு இல்லாமல் இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திலே இருக்கும் துணைப்பதிவாளரின் சேவை முழுவதையும் ஐக்கிய இயக்கத்திற்கு பயன்படுத்தக்கூடிய முறையிலே இன்றைக்கு லாயக்கில்லாமல் இருக்கிறது. அதே மாதிரி பாங்கியில் சூப்பர்வைசர்களாக இருப்பவர்களுக்கு மனுக்கள் வாங்குவதும் பணம் பட்டு வாடா செய்வதும் தவிர, வேறு வேலை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதேபோல் டிபார்ட்மெண்டிலே உள்ள இன்ஸ்பெக்டர்களையும் மற்ற அதிகாரிகளையும் ஆடிட் செய்யும்பொழுது எப்பொழுதோ ஒரு நாளைக்கு பார்க்கும்படியான நிலைமைதான் இருக்கிறது. இது மக்கள் இயக்கமாக இருப்பதினால் மக்களுக்காக வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், சிப்பந்திகளுக்கும், கூட்டுறவு இயக்க சங்கத்தார்களையும் இணைத்து அவர்களுக்குள்ளே ஒரு நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்படுத்துவதற்கு ஏதாவது வழி, வகை செய்ய வேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் இந்த இயக்கம் நல்ல முறையிலே பாவலாக மக்களுடன் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய வகையிலே வளருவதற்கு ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தமுடியும். இன்றைக்கு அந்த சூழ்நிலை இல்லை. பாங்கியில் உள்ள சூப்பர்வைசர்கள் டிபார்ட்மெண்டாரின் மேற்பார்வையிலிருப்பதால் யாருக்கும் கட்டுப்பட்டு நடப்பதில்லை. பாங்கியின் சிப்பந்திகள் சம்பந்தப்பட்ட யூனியனின் தலைவருக்கோ அல்லது காரியதரிசிக்கு அடங்கினவர்களாகவோ இல்லை. இப்படி ஒரு போருத்தமில்லாத நிலைமை இருப்பதால் இந்த இயக்கம் வளருவதிலே தடை இருக்கிறது. சிறு சேமிப்புத் திட்டம் நடைபெற வேண்டுமென்று முயற்சி செய்தால், யாராவது சிறு சேமிப்பு அதிகாரி வந்து செய்தாலொழிய வேலை ஒன்றும் நடப்பதில்லை. ஐக்கிய இயக்கத்திலே ஈடுபட்டுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களாவது தொடர்ந்து வேலை செய்து வரும்படியாக ஆணையிடவோ அல்லது அவர்களைத் தூண்டுவதற்கான அதிகாரமோ செல்வாக்கோ இயக்கத்திலிருப்பவர்களுக்கு இல்லையென்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இவர்களையெல்லாம் இணைத்து ஒருமுகமாகக் கொண்டுவந்தால் ரிஜிஸ்டிரார் ஆணையிடும் தோரணையில் எல்லாம் இயங்கி வேலைச் செய்யக்கூடும். அதற்காக உத்தியோகஸ்தர்கள் கையிலே எல்லாவற்றையும் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை, நல்லதொரு முறையை ஆலோசித்து இணக்கமான ஒரு வேலைத் திட்டத்தை ஏற்படுத்துவது நல்லது. சட்டத்திலே செய்வதற்கு இடமில்லையென்றாலும்

23rd August 1961] [Sri S. Ramaswami Naidu]

நடைமுறையிலே விதிகள் ஏற்படுத்தும்பொழுது இதற்கான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று ரிஜிஸ்டிரார் அவர்களையும் மதிப்பிற்குரிய நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களையும் மன்றாடிக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நாம் கொண்டுவந்துள்ள இந்தச் சட்டத்திலே நிலங்கள் மீது கடன் கொடுக்கும் பகுதி மிகவும் முக்கியமான பகுதி. நாம் இப்பொழுது குறுகிய காலக்கடன்களும், மத்திய காலக் கடன்களும், நீண்ட காலக் கடன்களும் கொடுத்து வருகிறோம் என்றாலும், மக்களுடைய பணத்தேவையைப் பூர்த்திச் செய்வதிலே நமது அமைச்சர் அவர்கள் வெகுவாக அக்கரை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும் கூட, விவசாயிகளுக்கான பூரா கடனையும் ஐக்கிய சங்கங்கள் மூலமாக கொடுக்க இயலாவிட்டாலும் ஒரு கணிசமான அளவிற்குக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இன்றைக்குள்ள நிலைமையைப் பார்த்தால் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான சமயத்திலே நிலத்தை அடமானமாக வைத்து ஐக்கிய சங்கங்கள் மூலமாக கடன் வாங்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. சர்க்கார் கொடுக்கும் கடன்களை அந்தந்த முரிலிருக்கும் ஐக்கிய சங்கமோ அல்லது நில அடமான பாங்கோ ஏன் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க முடியவில்லை என்பது பரிசீலிக்க வேண்டிய விஷயம். ஒவ்வொரு தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்ட பிரதேசத்திலும் லட்சக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு நில அடமானத்தின் பேரில் கடன் கொடுத்து வருகிறார்கள். கிணறு வெட்ட வேண்டுமானாலும், பம்பு செட்டுகள் வாங்க வேண்டுமானாலும், நில அடமானத்தின் பேரில் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஐக்கிய இயக்கம் உதவ முடியவில்லை. எந்த இடத்திலே கோளாறு இருக்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடித்து ஐக்கிய ஸ்தாபனங்களோ இக் கடன்களை கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யமுடியுமா என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இந்த நில அடமான பாங்குகள் விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்கும்பொழுது சம்பந்தப்பட்ட நிலத்தின் மதிப்பு சப்-ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸைப் பொறுத்தே இருந்துவருகிறது. ஸ்டாம்புச் செலவுக்காக நிலத்தின் மதிப்பை குறைத்துக்கொள்வதையும் நாம் பார்க்கிறோம்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

எக்கர் 300 ரூபாய் பெறும் நிலத்திலே 1,000 அல்லது 2,000 ரூபாய் செலவு செய்து அந்த நிலத்தினுடைய மதிப்பு உயர்ந்தம்கூட, அந்த நிலத்திலிருந்து 2,000 அல்லது 3,000 ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இருந்தம்கூட பழைய கிரயத்தையே ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு குறைத்து கடன் கொடுக்கும்படியான நிலைமை இருப்பதால் பெரும்பாலான விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, வருமானத்தைப் பொறுத்து நிலத்தை மதிப்பிட்ட வேண்டும். இன்றைக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும்பொழுது கூட நிலத்தின் வருமானத்தை அனுசரித்து அதன் பேரில் 20 அல்லது

[Sri S. Ramaswami Naidu]

[23rd August 1961]

30 மடங்கு என்று கொடுக்கிறார்கள். அதேமாதிரி நில அடமானத்தின் பேரில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கும்பொழுது, நிலத்தின் வருமானத்தை நிர்ணயித்துக்கொண்டு அதன்மேலே எவ்வளவு விகிதாச்சாரம் என்று நிர்ணயித்து, அதாவது 20 மடங்கோ அல்லது 30 மடங்கோ அல்லது 40 மடங்கோ ஏன் கடன் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். இதையும் நமது ரிஜிஸ்டிரார் அவர்களும் மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்களும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பிராமங்கலிலே நாணய சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து வருகின்றன. ஆனால் அப்படிக் கடன் கொடுப்பது ஒரு பிராட்டுதலுக்காகவே என்று சொல்லப்படுகிறது. விவசாயிகளுக்கு 1,000 ரூபாய் உச்ச அளவு என்று வைத்து கடன் கொடுக்கிறோம். ஆனால் அவர் ஒரு வருஷ காலத்திற்குள் னேயே அந்த குறுகிய கால கட்டைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, தவணைத் தேதிக்கு நான்கு நாளைக்கு முன்னால் சொந்தக்காரர்களிடமோ அல்லது உள்நூலிலிருக்கும் லேவாதேவிக்காரர்களிடமோ அல்லது நாளை மகசூலை அடையும் நபரிடமோ கடன் வாங்கி திரும்ப நாணய சங்கத்திற்கு கொடுக்கும் படியான நிலைமை ஏற்படுகிறது. நிரந்தரமாக கடன் பெற்றுக் கொள்ளுவதற்கு சாதகமாக இந்தச் சங்கத்தை உபயோகித்துக் கொள்ள முடிவதில்லை, தவிர விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படும்படியான முறையிலும் இந்தக் கடன் கிடைப்பதில்லை. விவசாயிகள் 50 பேர்கள் சேர்ந்து ஒரு சங்கத்தை ஏற்படுத்தி பாங்கிலிருந்து 50,000 ரூபாய் கடனை கிடைத்துவிட்டால், அதை உடனடியாக கொடுக்காமல் சங்கத்திலேயே வைத்துக்கொண்டு காஷ் கிரெடிட் மாதிரி பாவித்து விவசாயிக்கு எப்பொழுது தேவையோ அந்தக் காலத்தில் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் இந்த பிராட்டுதலுக்காக விவசாயிகள் கடன் வாங்கும் பழக்கம் மாறும். ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள் தேவையான சமயங்களில் கடன் கொடுக்கின்றன என்ற எண்ணமும் உண்டாகும். 500 ரூபாய் வாங்கு வார்கள். பிறகு பத்து மாதம் காத்திருக்கிறார். எங்காவது கைமாற்றாகக் கடன் வாங்கிப் புரட்டிக் கொடுத்துவிட்டு, திரும்ப ஐந்தாவது நாளிலேயே அதை வாங்கப் பிரயாசைப்படுகிறார். ஒரு தடவை கடன் வாங்கிவிட்டு அடுத்த தடவை கடன் கேட்கும் போது அந்தக் கடன் தேவைதானா என்று பார்க்கும்போது, அது இப்பொழுது தேவையாக ஏற்பட்டுவிட்டது புரட்டு முறையில். ஆகையால் இனிமேல் ஏற்படுத்தும் விதிகளிலே, இந்தச் சங்கத்திற்குப் பணம் கொடுத்தால், அது உடனடியாக அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படாமல் நிறுத்தப்பட்டு, அவர்களுக்கு விவசாயக் காரியங்களுக்கு அவசியமாகும்போது அது கொடுக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும். பணம் கடன் கொடுக்கும்போது அதைப் புரட்டுக்காக வாங்குவதற்காகவே இந்த இயக்கம் இருக்கிறது என்ற எண்ணம் சாதாரணமாக சங்க அங்கத்தினர்களுக்கு இருப்பதை மாற்றுவது மிகவும் அவசியம். அது செய்தால்

23rd August 1961] [Sri S. Ramaswami Naidu]

சுான் ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள் விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன். ஒரு விவசாயி ஒரு சங்கத்தில் அங்கத்தினராக இருக்கிறான். 500 ரூபாய் நிரந்தரமாக வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறான், நிலத்தை அடமானம் வைத்து இன் னொரு இடத்தில் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறான். இம்மாதிரி செய்து கொண்டிருப்பதில் அவனுக்குப் பலன் இல்லை. நல்ல ரசாயன உரம், விதை முதலிய விவசாய சம்பந்தமான காரியங்களுக்கும் பணம் தேவையென்றால், பாங்கியிலிருந்து கடன் தொகை பட்டு வாடா செய்யப்பட வேண்டுமென்று விதி இருக்கவேண்டும். அந்த வகையில் விவசாயத்திற்குத் தொகை உதவுப்படியாக கனம் ரிஜிஸ்டிரார் அவர்களும், கனம் அமைச்சர் அவர்களும் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பண்டங்கள் விற்கும்-வாங்கும் மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகள் இருக்கின்றன. தாலுகா அளவிலே, இருந்த சங்கங்கள் சமுதாய வளர்ச்சிப் பிரதேச அளவிலே அந்தச் சங்கங்கள் ஆங்காங்கு ஏற்படவேண்டுமென்று முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். சர்க்காரில் நிர்ணயித்திருக்கும் முறையில், ரசாயன உரம், மற்றவைகள் இந்தச் சங்கங்கள் மூலமாகவே கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று இருப்பதால், அவை இதற்காகவே இயங்கி வருகின்றன போலத் தோன்றுகிறது. சில சமயம் சில பண்டங்கள் மீது ப்ளெட்டிங் லோன் கொடுப்பதுண்டு. தென்னாற்காடு, வடாற்காடு, சேலம் ஜில்லாக் உரில் இயங்கி வரும் மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகளைத் தவிர, மற்ற சங்கங்களெல்லாம் செய்ய வேண்டிய முறையில் காரியங்களைச் செய்வதற்கு அவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பமும் இல்லை; வசதியும் இல்லை. சேவை செய்வதற்கு மற்ற சட்ட பூர்வமான காரியங்களும் இல்லை. அதனால், மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகளெல்லாம் இன்றைக்கு எதோ பெயரளவில் இருந்துகொண்டிருக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. சங்கங்களிலிருந்து கடன் கொடுக்கும்போது, கன்ட்ரோல் க்ரெடிட் முறையில் விவசாயப் பொருள்களை மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி மூலமாக விற்பதற்குக் கொடுக்கப்படுகிறது என்பது விவசாயிகளுக்கு நன்றாகத் தெரியவில்லை. நிர்வாகம் செய்து வரும் மாதிரி மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியாருக்கானாலும் சரி, அல்லது பிரதேச, கிராம சங்கத்திற்கானாலும் சரி, எப்படியும் மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிக்கு கணக்கு போகவேண்டும். கமிஷன் இரண்டு காசு நான்கு காசு வரவு செலவு செய்தாலும், போதும் என்று இருக்கின்றார்கள். ஏதாவது ஒரே குறுகிய பிரதேசம் ஆனாலும் அதனால் அக்கறை இல்லை. அந்த இடத்தில் உள்ள விவசாயிகள் அலை வரையும் அங்கத்தினர்களுக்குச் சேர்த்து, அல்லது பெரும்பாலான வர்களைச் சேர்த்து, அங்கே விளையும் சரக்குகள் அத்தனையும் கூடு மாவவரை விவசாய மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி மூலமாகத்தான் விற்கப்படும் என்றால், அவை நல்ல முறையில் விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யக்கூடும் இன்றைக்கு அந்த முறை இல்லாததால் விவசாயிகளுடைய வீட்டு வாசல்படிக்கு வந்து சரக்குகளை வாங்கிக்

[Sri S. Ramaswami Naidu] [23rd August 1961]

கொண்டு போகும் அளவில் வியாபாரிகள் நல்ல முறையில் வியாபாரம் செய்வதால் விவசாயிகள் ஐக்கிய நாணய சங்கம் மூலமாகக் கொடுக்கவேண்டிய ஆசை, கட்டாயம், தேவை இல்லாமல் போய்விட்டது. ஆனால், இதையே சங்கத்தின் மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்ற நிர்ணயம் ஏற்படும்படியாகச் செய்ய வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமை. அதற்கு குறிப்பிட்ட பத்து இல்லாக்களில் பத்து பிரதேசங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அங்கு விளையும் விளைபொருள்கள் அத்தனையும் மார்க்கெடிங் சொஸைட்டி மூலமாகத்தான் கொடுக்கவேண்டும், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பருத்திக்கொட்டை, விதை முதலியவை மார்க்கெடிங் சொஸைட்டி மூலமாகத்தான் கிடைக்கிறது என்று நிர்ணயம் செய்தால் மார்க்கெடிங் சொஸைட்டிகள் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ரொமங்களிலே மார்க்கெடிங் விஷயமாக விவசாயிகளுக்கு முன்பணம் கொடுக்க நமக்குச் சக்தி இல்லை. கண்ட்ரோல் க்ரெடிட் என்று ஓரளவுக்குக் கொடுக்கலாமே தவிர ஒரு விவசாயிக்குத் தேவையான அளவுக்கு மகசூலுக்குக் கடன் கொடுக்கும் நிலைமை நம்மிடம் இல்லை. காரணம் என்னவென்றால், அந்த விவசாயி சங்கத்தில் அங்கத்தினராக இருந்தாலுங் கூட அவன் விவசாயம் செய்யும் நிலங்கள் பலவிதமாக அடமானம் செய்யப்பட்டிருக்கும். அதிலிருந்து அவன் தப்பிக்க அந்த அடமானத்திற்கு முதல் மகசூலைக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. நம்மைக் கடைசியாகத் தான் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறான். ஆகவே, கூடுமானவரை நான் சொல்லும் பிரதேசங்களில் நிர்ணயமாக விவசாயிகளுக்கு ரிகார்டு பூர்வமாக இருக்கும் கடன்கள் அந்த விவசாய சங்கத்திலிருந்து கிடைக்கும்படியாகச் செய்தால் நல்லது என்று கருதுகிறேன். செய்ய முடியுமா என்று பரிசீலனை செய்து, கூடுமான அளவு கடன் தொல்லை வெளியில் இல்லாமல், சங்கத்திற்குள்ளேயே கவனிக்கும்படியாகச் செய்தால் மிக நன்றாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அதையும் ஆராய்ந்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இன்றைக்கு நமக்கு நில அடமான பாங்குகளிலிருந்தும் இந்த ஐக்கிய நாணய சங்கங்களிலிருந்தும் விவசாயிகளுக்கு நாம் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து வரும் நேரத்தில் விவசாயி வேறு இடத்தில் கடன் வாங்கினால் அந்தக் கடன் செல்லுபடியாகாது என்ற அளவுக்கு ஒரு சட்டத்தை நாம் பிறப்பிப்பது மிக உசிதம் என்று நான் கருதுகிறேன். அம்மாதிரியாகவெல்லாம் ஐக்கிய இயக்கத்திற்குள் கட்டுப்படும் ஒரு பிரதேசத்திற்கு வெளியிலிருந்து கடன் கொடுத்தால் அந்தக் கடன் விவசாயிகளுடைய நிலத்தை யோ சொத்தையோ கட்டுப்படுத்தாது என்ற அளவுக்கு நாம் ஒரு சட்டத்தை வகுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

23rd August 1961] [Sri S. Ramaswami Naidu]

மார்க்கெடிங் கமிட்டி வைத்து மார்க்கெட் யார்டு ஏற்படுத்துவதற்குப் பிரயாசை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். மார்க்கெடிங் சங்கங்களுக்கும் மார்க்கெடிங் யார்டுக்கும் இருக்கவேண்டிய தோடாட்பு, அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டிய அமுல் முதலியவைகளை நிர்ணயிக்க வேண்டியது டிபார்ட்மெண்டாருடைய கடமை. ஒரு பிரதேசத்தில் மார்க்கெடிங் யார்டு என்று வைத்துவிட்டால் அந்தப் பிரதேசத்தில் இருக்கும் நான்கு கிராம சொசைட்டிகளின் நிலைமை என்ன, எப்படி அந்த யார்டிலே வந்து அமைவார்கள், எப்படி வேலை செய்வார்கள் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அதையும் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படியாக ஐக்கிய இயக்கத்தில் உள்ள சிக்கல்களை யெல்லாம் நாம் நிவர்த்தி செய்யக்கூடுமானால் இயக்கம் நல்ல முறையில் நடைபெறும்.

இன்றைக்கு சென்னைமாகாணத்தில் ஐக்கிய இயக்கம் வெகு நாளாக நல்லபடியாக வேருன்றி இருக்கிறது. எந்தக் கிராமமும் ஐக்கிய இயக்கத்தில் இணைக்கப்படாமலில்லை. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஏதாவதொரு ஐக்கிய சங்கம் இருக்கிறது. ஆகையால், எல்லா ஊர்களும் ஐக்கிய இயக்கத்தில் சம்பந்தப்படும்படியாகச் செய்துவிட்ட பின்னர், ஐக்கிய இயக்கத்தின் வழியாக அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய சலுகைகளை அங்கே கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டியது நம்முடைய கடமை. 1928, 1930-ம் வருஷங்களில் கூட ஐக்கிய இயக்கம் எப்படி வேலை செய்கிறது என்று பார்க்க வேண்டுமென்றால், பஞ்சாபிலும், ஐக்கியப் பிரதேசத்திலும், டெல்லியிலிருந்தும் மற்ற இடங்களிலிருந்தும் சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்ட கமிஷன்கள் நம்முடைய சென்னை மாகாணத்திற்கு வந்து நம்முடைய மாகாணத்தில் இருக்கும் சங்கங்கள் வேலை செய்யும் முறையைப் பார்த்துவிட்டுப் போயிருக்கின்றன. அவ்வளவு உன்னதமாக அன்றைக்கு வேலைசெய்த இந்த மாகாணம் இன்றைக்கும் நல்ல முறையிலே மற்றவர்களெல்லாம் மெச்சும்படியான முறையில் வேலை செய்கிறோம். அதைவிட இன்னும் நல்ல முறையிலே வேலை செய்யவேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை.

கூட்டுறவு முறையிலே விவசாயம் செய்யும் விஷயமாக ஒரு வார்த்தை. இது மிக நல்ல முறையாகும். விவசாயிகள் தங்களுக்கும் உள்ள நிலங்களை ஒன்று சேர்த்து கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்துவர ஏற்பாடு செய்து வருகிறார்கள். ஒன்று இதில் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். டிபார்ட்மெண்டார் நிபந்தனை இடும்போது அந்தந்தப் பிரதேசங்களிலுள்ள நிலைமையை நன்றாக ஆராய்ந்து இந்தப் பணிகளுக்கு இந்த விதிகள் அமுலாவது நல்லதா என்று முன்கூட்டி ஆராய்ந்து விதிகளை ஏற்படுத்துமாபடி கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில பிரதேசங்களிலே விவசாயம் செய்யும்போது நிலத்தைக் கொடுத்திருக்கும் அந்த விவசாயிகள் அந்த நிலத்தில் வேலை செய்யாத விவசாயிகளாகவும்

[Sri S. Ramaswami Naidu] [23rd August 1961]

இருப்பார்கள். சில பிரதேசங்களில் விவசாய முறையானது நிலங்களுக்கு உடையவர்களை வைத்து வேலை செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லாமலிருக்கும். உதாரணமாக, எங்கள் பிரதேசத்தில் ஒரு கூட்டுறவுப் பண்ணை இருக்கிறது. நாங்கள் வாழை வெள்ளாமை வைக்கிறோம். நிலங்கள் கொடுத்தாலும் வாழை வெள்ளாமையிலே எந்தவிதமான தொழிலும் செய்வதற்கு லாயக்கிருக்காது. கண் நடவு, நூல் இட்டு நடவேண்டியிருக்கும். சாதாரண விவசாயிகள் அதிலே பங்கெடுத்துக்கொள்ள முடியாது. அடியில் தரைவெட்டு வெட்டுவது நல்லது. பலசாலிகளை வைத்துக்கொண்டு வெட்ட வேண்டியிருக்கும். நிலத்தைக் கொடுப்பவர்கள் வேலை செய்ய முடியாது. நஞ்சை விவசாயம் செய்தால் நிலத்தைக் கொடுப்பவர்கள் நட்டுப் பழக்கம் இல்லாமல் உழவு வேலையில் பழக்கம் இல்லாமல், பரம்பு அடிப்பதில் பழக்கம் இல்லாதவர்களாக இருக்கலாம்.

ஒரே நேரத்தில் நடவேண்டியிருப்பதால் நாற்பது பேர்களுக்கு மேல் கூலிக்காரர்களை வைத்து நடுகிறார்கள். நிலக்காரர்களே நடவேண்டும் என்று சொல்வது பொருந்தாது. அந்த அந்தப் பிரதேசத்தின் தன்மையைப் புரிந்து கொள்ளாமல், விவசாயச் சங்கங்களின் தோற்றத்தை வைத்து நிலக்காரர்களே நடவேண்டும் என்று வைப்பது பொருந்தாது. அதில் எவ்விதமான பிரயோஜனமும் இல்லை. மேலும் அங்கே வேலை செய்தவர்களுக்கு போனசு கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விதிகளை ஏற்படுத்தும்போது எல்லாவற்றையும் நன்றாகக் கவனித்து ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்தச் சட்டமானது மக்களுக்கு மிகவும் பயன்படத்தக்க வகையில் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM :

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா இத்தனை திருத்தங்களுடன் இன்று வருவதை வரவேற்கின்றோம். இத்தனை திருத்தங்கள் இத்தனை காலத்திற்குப் பின் வருகிறதென்று சொன்னால் கூட்டுறவுத் துறையில் நாம் எவ்வளவு முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பதையே இது காட்டுகிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் மக்களுக்குள்ள ஆர்வத்தின் காரணமாக, அதன் பிரதிபலிப்பாக இந்தச் சட்டம் நல்லமுறையில் ஆராயப்பட்டு, நல்ல திருத்தங்களுடன் நிறைவேற்றப்படுகிறது. ஜனநாயக அடிப்படையில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு எல்லாம், தாழ்ந்த மக்களுக்கு எல்லாம் இது மிகவும் அவசியமானது, முக்கியமானது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்று மக்களிடம் ரூபாய்க்கு ரூபாய் வட்டி போட்டு வாங்கிய சுயநலக்காரர்கள், இதுவரை ஏழைமக்களைச் சுரண்டி வாழ்ந்து வந்தவர்கள் அரசாங்கத்தை மிகவும் கடுமையாகத் தாக்குவதற்கு இதை ஓர் ஆயுதமாகக் கொள்ளலாம். அதேசமயத்தில் இந்தச் சட்டமானது ஏழை எளியவர்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்திருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட

11-00
a.m.

23rd August 1961]

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

விரும்புகிறேன். பட்டினத்திலிருந்து பட்டிதொட்டிகள் வரை வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற மக்களுக்கு எல்லாம் இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம் மிகவும் உதவி செய்கிறது. விவசாயத்திற்குக் கடன் உதவி அளிக்கப்படுகிறது. விடு கட்ட கடன் உதவி அளிக்கப்படுகிறது. வியாபாரத்திலும் இந்தக் கூட்டுறவு, விற்பனையிலும் இந்தக் கூட்டுறவு, தொழிலாளரிடத்திலும் தோழமையை வளர்ப்பதற்கு இந்தக் கூட்டுறவு என்ற முறையில் இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை பணியாற்றி வருகிறது என்றால் கனம் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. குறிப்பாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் இந்தச் சட்டத்திலுள்ள ஒன்றிரண்டு ஷரத்துக்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே சிலபேர்கள் ஒரு குறையைச் சொல்லி வந்தார்கள். கூட்டுறவு சொஸைடிகளை சிலர் குடும்பச் சொத்தாகக் கொண்டு அதுபவிக்க வேண்டுமா? மற்றவர்களை உள்ளே நுழையவிடக்கூடாதா? அவர்களும், அவர்களுடைய சுற்றத்தார்களும் ஆண்டாண்டு அதுபவிக்க வேண்டுமா என்று சொன்னார்கள். இப்படி நீண்ட பல நாட்களாகக் குறை கூறியவர்களுக்கு எல்லாம் பதில் அளிக் கும் முறையில் யார் வேண்டுமானாலும் அங்கத்தினர்களாகலாம் என்ற முறையில் சட்டத்தைத் திருத்தியிருப்பதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். அதோடு மற்றவர்களும் உள்ளே வரவேண்டும் என்பதற்காக மூன்றில் ஒரு பங்கினர் வெளியேறவேண்டும் என்று செய்திருப்பதையும், அதே சமயம் அவர்கள் மறுபடியும் தேர்தலில் நிற்பதற்குத் தடையில்லை என்று செய்திருப்பதையும் யாரும் வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது. தாயைக் கொன்றுவிட்டு வளருகின்ற வாழையைப் போல இல்லாமல் இந்த முறையிலே வெளியேறுகிறவர்கள் மறுபடியும் தேர்தலில் நிற்க வசதி அளித்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். ஒரு சிலரே வந்துவிடுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கக் கூடாது என்று சட்டத்திலேயே அவர்களைத் தடுத்துவிடவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. எனக்குத் தெரியும், ஒரு சிலருடைய சேவை கூட்டுறவுத் துறையில் எப்போதும் இன்றியமையாததாக இருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்திலேயே சில அம்சங்கள் இருக்கின்றன. பர்சனலிடிக்காகவே அந்தச் சங்கங்கள் திறம்படப் பணியாற்றி வருகின்றன என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்தப் புதிய சட்டம் இப்போதுள்ள நல்ல மாறுதல்களோடு மிக நல்லமுறையில் வெற்றிநடையிட்டு வெகு வேகமாக முன்னேறவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம் எத்தனை நல்ல முறையில் சேவை செய்கிறது என்று பாராட்டினாலும், அதில் ஒரு குறை இருக்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கே பிரதான அம்சமாகப்போய்விட்டது—அதில் இருக்கிற தாமதம். அதைத் தவிர்க்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வது மிகவும் அவசியம். காலாகாலத்தில் அவை கடன் கொடுத்தால்தான் நாம் எதற்காகக் கடன் கொடுக்கிறோமோ அந்தப் பலன் நாளுக்குக் கிடைக்கும். கூட்டுறவுத் துறையில்

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham] [23rd August 1961]

இந்தத் தாமதம் தவிர்க்க முடியாதது என்று சொல்லலாம். ஆனால் எனக்குத் தெரியும்—முயற்சி செய்தால் கட்டாயம் அதை நிவர்த்தி செய்துவிட முடியும். உதாரணமாக எங்கள் ஊரிலேயே கூட்டுறவுத் துறையில் விதி கட்டும் திட்டம் ஒன்றை 1956-ல் ஆரம்பித்தோம். 1961-வரை அது ஆரம்ப கட்டத்திலேயே இருந்தது. நகராட்சியாளர் விதி கட்டும் திட்டத்தைப்பற்றி நான் இன்று ரிஜிஸ்ட்ராராக உள்ளவரிடம் நேரில் சொன்னேன். அவர்கள் கொஞ்சம் சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டதனால் இன்று நான்கே வாரத்தில் அத்திட்டம் முடிவாகிவிட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர் ஜாயின்ட் ரிஜிஸ்ட்ராரைக் கூப்பிட்டு ஒரு வார்த்தை சொன்னார். அந்தத் திட்டம் வரும்படியாகச் செய்யுங்கள் என்றார். அவ்வளவுதான். வேண்டுமென்றால் சட்டத்தைச் சாதகமாகவும் பேசலாம். வேண்டாம் என்றால் சட்டம் எதிராக இருக்கும்படியும் செய்யலாம். ஆங்காங்கு உள்ள ஆட்களின் மனோபாவத்தையே அது பொறுத்திருக்கிறது. ஆகவே கால தாமதம் இல்லாமல் இந்தச் சட்டம் வெற்றிகரமாக இயங்க எல்லா விதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்தனை நல்ல பல திருத்தங்களுடன் இங்கே நிறைவேற்றப்படுகிற இந்தக் கூட்டுறவுச் சட்டமானது வெற்றியுடன் நடை போடுவதோடு, நமது மாநிலத்தில் கூட்டுறவுப் பொற்காலம் மலர பெரிதும் உதவியாக விளங்குகின்ற வகையில் அந்த மசோதா அமூல் செய்யப்படவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI N. S. RAMALINGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் நிறைவேற்றப்படும் இந்தச் சட்டத்தில் பல வரவேற்கக்கூடிய ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. இதற்குமுன் பேசியவர்கள் எடுத்துக் காட்டிய படியார் வேண்டுமானாலும் அங்கத்தினராகச் சேருவதற்குத் தடையில்லை என்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் நிர்வாகிகள் பாலட் தேர்தல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கவும் வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் நிர்வாகஸ்தாபனங்களிலே இருந்துக்கொண்டு மற்றவர்களுக்கு இடம் கொடுப்பதில்லை என்று புகார் இருப்பதால், அதற்காக வேண்டி வருஷத்தில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் விலகி ஹேர்தல் நடக்க வேண்டுமென்று விதி இருக்கின்றது. இதைத் தவிர இன்னும் முக்கியமாக கிராமங்களில் வரையறுக்கப்பட்ட சங்கங்கள் (லிமிடட் சொசைடிகள்) ஏற்படுத்துவதற்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நோக்கமுடைய சங்கம் இன்னொரு நோக்கமுடைய சங்கமாக மாறுவதற்கு வேண்டிய சில சாதனங்களையும் மாற்றிக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சங்கம் கலைக்கப்பட்டாலும் அல்லது பதிவு ரத்து செய்யப்பட்டாலும் அந்தச் சங்கத்தை கலைக்காமல் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருப்பதை ஓட்டி அந்தச் சங்கத்தைக் கலக்க வேண்டுமென்ற பிரிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது வரவேற்கத்தக்கது.

28rd August 1961] [Sri N. S. Ramalingam]

இதுபோன்ற வரவேற்கக்கூடிய பல ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. இதற்கு முன் இந்த ராஜ்யத்திலே உத்தியோக பற்றற்ற கூட்டு வாளர்கள் நல்ல வேலை செய்திருக்கிறார்கள் என்று புகழ்மலை சூட்டியிருக்கிறார்கள். சமீபகாலத்திலே உத்தியோக பற்றற்ற கூட்டுவாளர்கள் மீது நம்பிக்கை குறைவாக இருக்கிறதென்பதை கான்கிறோம். சமீபகாலத்தில் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட முழுக்கடன் விசாரணைக் கமிட்டியில் உத்தியோகப்பற்றற்ற ஒரு அங்கத்தினர் கூட இல்லாமல் எல்லோரும் உத்தியோகஸ்தர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். திரு. நாராயணசாமி கமிட்டி ரிபோர்ட்டிலே ஒரு கிராம சங்கத்திலே ஒருவர் அங்கத்தினராகச் சேருவதற்கு மறுக்கப்பட்டால் மத்திய பாங்கிக்கு அப்பீல் செய்துக்கொள்ளலாம் என்று நாராயணசாமி ரிபோர்ட்டிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்டு உத்திரவு போட்டார்கள். அப்படி உத்திரவு போட்ட சில நாட்களுக்கு அப்பால் இந்த அதிகாரத்தை எடுத்து ரிஜிஸ்தராருக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். மறு உத்திரவு போடவேண்டுமென்று சென்ட்ரல் பாங்கில் எத்தனையோ புகார்கள் வந்தன. இது சரியாக நடக்கிறதோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. இதை எல்லாம் பார்க்கும்போது உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களிடம் நம்பிக்கை குறைந்து உத்தியோகஸ்தர்களிடம் அதிகமான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது. இதுபோல் இந்தச் சட்டத்திலே ரிஜிஸ்தராருக்கு அநேக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இதற்கு முன் இந்த மசோதாவில் ஒரு சொசைடி ரிஜிஸ்தர் செய்யவேண்டுமென்று மனு போட்டு அதைச் செய்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் இப்போது ரிஜிஸ்தரார் சங்கம் நெற்றி கரமாக நடக்கும் என்று அபிப்பிராயப்பட்டால்தான் இந்தச் சங்கத்தை ரிஜிஸ்தர் செய்ய இடம் இருக்கிறது. இதுபோல் அங்கத்தினரை நீக்குவதற்கு ரிஜிஸ்தராரின் அதிகாரம் பெற வேண்டும். ஒரு சங்கத்திலே ஒருவருக்குக் கிடைக்கவேண்டிய சேவை மறுக்கப்பட்டதாகக் கருதினால் ரிஜிஸ்தராபிடம் மனு போட்டுக்கொள்ளலாம். மேலும் ஒரு சங்கம் ஒத்துக்கொண்டாலும் ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் ரிஜிஸ்தரார் அவசியம் என்று நினைக்கக்கூடிய உபவிதிகளை போடலாம் என்ற அதிகாரம் ரிஜிஸ்தராரருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோல் பல அதிகாரங்கள் ரிஜிஸ்தராருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு இப்போது இன்று இருக்கும் ரிஜிஸ்தரார் நல்லவராக இருக்கலாம், இனிமேல் வரக்கூடிய ரிஜிஸ்தரார் எப்படி இருப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. கூட்டுறவு ரிஜிஸ்தராராக வருபவர்களெல்லாம் அதிர்ஷ்ட வசமாக நல்லவராகவே இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒருவர் இருவர் நல்லவராக இல்லை என்பதை அனுபவத்தில் பார்க்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் திருமதி. அனந்தநாயகி அவர்கள் சொன்னது போல் நல்லமுறையில் மக்களுக்குப் பயன்படும் முறையில், ரிஜிஸ்தரார் அவர்கள் அமுலாக்குவார்களானால் இந்தச் சட்டம் நல்ல முறையில் நடைபெறும். ஆகையால் இந்தச் சட்டம் மக்களுக்குப் பயன்படுவது ரிஜிஸ்தரார் அவர்களைப் பொறுத்திருக்கிறது.

[Sri N. S. Ramalingam] [23rd August 1961]

சமீபத்தில் மகாராஷ்டிரா சட்டசபையில் கொண்டுவந்த மசோதாவில் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகளை நியமிக்கலாம் என்று இருந்தது. ஆனால் சட்டமாக வேண்டிய நேரத்தில் இந்த ஷரத்து நீக்கப்பட்டுவிட்டது. இப்போது இந்தச் சட்டத்திலே மூன்றில் ஒரு பகுதி அங்கத்தினர்கள் நீக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பது பாட்டா காங்கிரஸில் ஒத்துக்கொண்டதை நிறைவேற்றுவதாக இருக்கிறது. இது வரவேற்கத்தக்கது. இந்தச் சட்டத்திலே பல நிபுணர்கள் சொல்லிய யோசனைகளையும் ரிசர்வ் பாங்க் கொடுத்த யோசனையையும், இந்தியா கவர்ன்மென்ட் கொடுத்த யோசனையையும் ஷரத்துக்களிலே ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்த ஷரத்துக்களெல்லாம் நல்ல முறையில் அமூல் நடக்கும் வண்ணம் உத்தியோகஸ்தர்களும் உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டும். ஸ்ரீ கே. எஸ். சுப்ரமணிய கவுண்டர் சொன்னதுபோல் அரசாங்கம் பணம் கொடுத்தும் கூட சென்னை ராஜ்ய பாங்கிலே பணம் இல்லை என்று சொன்னது மிகவும் வருத்தப்படக்கூடியது. சென்னை ராஜ்ய பாங்கியில் பணம் இல்லாததால் கிராமங்களிலே பணம் கிடைக்கக்கூடியதாக இல்லை. டெபாசிட் மூலமாக வசதி செய்துகொடுப்பதற்கு உடனடியாக முடியவில்லை. அதோடு மட்டுமல்லாமல் இதுவரை செய்துவந்த உதவியைக்கூட அரசாங்கம் நிறுத்துவது மிகவும் வருத்தப்படக்கூடிய விஷயம். இதுவரை நில அடமான பாங்கிகளுக்கு டெம்பரவரி அக்காமோடேஷனாக பணம் கொடுத்திருந்தார்கள். இந்தப் பணத்தை வைத்து பணம் கொடுத்துவிட்டு அதற்கு ஈடாக வரும் நிலத்தை வைத்து மார்க்கட்டிலே டிபன்சர் வைத்து பணம் வாங்கி திருப்பி கொடுப்பது வழக்கம். சுமார் ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு ரிஜிஸ்தராரிடமிருந்து கடிதம் வந்திருக்கிறது, இனிமேல் அரசாங்கத்தில் பணம் கொடுப்பதற்கில்லை ஸ்டேட் பாங்கை அனுசி வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று கடிதம் வந்திருக்கிறது. இது வருத்தத்தக்க விஷயம். இம்மாதிரி கொடுத்துவந்த உதவியை நிறுத்தக் கூடாது, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சலப் ரிலேயன்ட் சொசைடியாக இருக்கவேண்டுமென்று நினைத்தால் கொஞ்ச காலத்திற்காக வாங்கி அரசாங்க உதவியை தொடர்ந்து செய்யவேண்டும். நில அடமான பாங்குகள் இதுவரை செய்துவந்த டெம்பரவரி அகாமோடேஷனை இனிமேல் ஸ்டேட் பாங்குகாரர்களிடம் தள்ளிவிடாமல் தொடர்ந்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதைத் தவிர சங்கங்கள் நடத்துவதிலே உள்ள குறைபாடுகளை கனம் அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சில சங்கங்களிலே கையாடல்கள் இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். இதை மறுப்பதற்கில்லை. இதற்கு நம்முடைய சமுதாயத்தின் நிலைமையே தான் காரணம். ஆனால் இது மிகைபடுத்தி சொல்லப்படுகிறது. உதாரணமாக கூறவேண்டுமானால் ஏரோப்ளேன் போகும்போது சிலர் ஆக்சிடண்ட்டுக்குள்ளாகிறார்கள். இதை சில பத்திரிகைகளில் கொட்டினால் எழுத்துக்களில் போட்டுவிடுகிறார்கள். ஆனால் தெருவில்

23rd August 1961] [Sri N. S. Ramalingam]

தினந்தோரும் பல அதிகமடங்கு விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. இதேமாதிரியாகத்தான் இவர்கள் சொல்லுவதும் அதிகமாக இருக்க முடியாது என்று சொல்லவிரும்புகிறேன். நம் நாட்டில் 10 ஆயிரக்கணக்கான கூட்டுறவு சங்கங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஏதோ சில சங்கங்களிலே பணம் கையாடல் செய்யப்பட்டிருக்கலாம். இதை மிகைப்படுத்திச் சொல்லவேண்டியதில்லை. குறைகளை நீக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமே தவிர, குறைகளை மிகைப்படுத்திக் கூறவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சட்டம் செய்வதற்கு தகுந்த நல்ல ஷரத்துக்கள் இருப்பதால் இதை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்துவதற்கு உத்தியோகஸ்தர்களும், உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நடைமுறையில் ஏதோ சிக்கல் இருக்குமானால், சங்கடங்கள் இருக்குமானால் இதைப் பின்னால் மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

நமது ராஜ்யமானது கூட்டுறவுத் துறையில் இதுவரையில் முன்னணியில் இருந்தது என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். ரிசர்வ் பாங்க் கூட ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். சென்னை ராஜ்யத்தில் கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையில் நடக்கிறது என்று ரிசர்வ் பாங்க் நமக்கு கிரடிட் கொடுக்கிறார்கள். நேற்று ஸ்ரீ சுப்ரமணிய கவுண்டர் எடுத்துக்காட்டியதுபோல் மற்ற சில ராஜ்யங்களில் பாங்குகள் உத்தரவாதம் கொடுத்தும், ரிசர்வ் பாங்கார் பணம் கொடுக்க மறுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நம் ராஜ்யத்தில் ஒருவித உத்தரவாதம் கொடுக்காமலேயே ரிசர்வ் பாங்க் கடன் கொடுத்திருப்பது கூட்டுறவு இயக்கம் எவ்வளவு நல்லமுறையில் இங்கே நடக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இதுமாதிரி பிற்காலத்தில் கூட்டுறவு இயக்கம் இந்த ராஜ்யத்தில் மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும், முன்னணியிலும் இருக்கவேண்டும். இதற்கு உத்தியோகஸ்தர்களும் உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களும் நல்லமுறையில் ஒத்துழைத்து மிக நல்லமுறையில் நடக்கவேண்டுமென்று சொல்லி இதை வரவேற்கிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, our beloved Prime Minister has been very often saying that if really rural credit must be supplied as much as needed, the law of co-operation and the rules thereunder must be simplified and no sooner such statements are made, the Hon. Minister for Co-operation in this State and the Department of Co-operation have brought this Bill quickly and we are likely to pass this Bill into law consisting of 122 clauses, making very important alterations in not less than two sittings possibly in a record time. Let us congratulate the Ministry for this. At the same time, how far we have simplified the procedure is a point in which there may be difference of opinion. At the same time, it may also be said that additional safeguards and powers are necessary to safeguard public investment, Government investment and moneys of the State as also the Reserve Bank, which lends to financing banks and other institutions for meeting

[Sri R. Srinivasa Iyer] [23rd August 1961]

the credit necessities of the public of the State. In this connection, though certain powers should be vested in the Government and provided in the Act itself, we have run into the entire alphabet and up to ' (hh) ' in clause 119 under the head ' power to make rules '. Government have taken power to frame rules even on matters which must properly be provided in the Act itself.

Sir, it is usual that there is a lot of delay in framing and publishing the rules. After all, this is an Act to replace an earlier Act with important modifications which may require framing of additional rules. The Act is to come into force on a date to be notified by the Government and very likely it will come soon. I request that all the rules under the Act may be framed and be published and ready for being enforced along with the date when the notification enforcing this Act comes into force.

We have found that our officers are capable enough to finish very great works and other things in record time even before the target date. Only thing is that they must be told to do it. Important changes have been made in the law of co-operation. This Act is certainly an improvement of the old Act of 1932. New blood can come in and at the same time people, who have worked very hard for the development of co-operation can continue. In foreign countries, we know with private investment and deposits they are carrying on the co-operative movement in those countries. In a recent meeting of the Co-operative Conference at Kumbakonam, the Governor of Reserve Bank said that in Japan no Government money at all is invested in any co-operative institution. If we really reach that stage, we shall be able to supply the entire demand for medium as well as short term credits in this State. That can be achieved only if the depositors have got confidence in the directorate and it cannot be denied. It depends upon the person, who is the President of the Co-operative Urban Bank or a co-operative lending society and who commands the confidence of the public to invest their savings. In this connection, I may say that the Hon. Minister for Co-operation has been kind enough to start the Central Co-operative House Mortgage Bank in the State very recently for providing long-term loans not only to purchase houses but to improve the houses and also to discharge loans on houses and discharge previous debts. Government have also given guarantee for deposits and very recently the Government have passed orders that the rate of interest on deposits received by Co-operative Banks could be increased on deposits. In pursuance of that order and because the Industrial Finance Corporation have increased the rate of interest for deposits Co-operative Banks have also increased rates of interest on deposits for over two years up to five years and even more. They have also increased the rate of interest to 4 per cent for two years and gradually increased it to 5½ per cent for periods of five and more than five years.

Sir, the money market is such that investment on the industries brings a lot of profit much more than even 12 per cent. We cannot expect deposits in co-operative institutions unless the rate

23rd August 1961] [Sri R. Srinivasa Iyer]

of interest is enhanced. It is a point which I request the Department should bear in mind when deposits are received or said to be received in co-operative urban banks, which the Hon. Minister was pleased to say were 'self-reliant societies' in our State.

Now large powers have been vested with the Registrar and in pursuance of the idea that the work of the Registrar will be rather too heavy, there is provision also that every area smaller than the State, it may be a district or even a revenue division, perhaps, where co-operative work is too much the Government can appoint a Registrar with powers under the Act. We hope that application for registration of new societies and other powers vested in the Registrar will be exercised in a very quick period so that the delay which was referred to by the Lady Member, who spoke before me, could be avoided.

Attempts to move an amendment that the Registrar should pass orders within a particular time after the application and if it is delayed it should be deemed to have been registered has not been accepted by the Government and it should be within discretion of the Registrar to do so.

Sir, so far as the question of rural credit is concerned, we are enacting laws like the Agriculturists' Relief Act, Pawn Brokers' Act, the Money-lenders' Act and all that, limiting rate of interest, which the money-lenders can charge, limiting the powers which the money-lenders can exercise to realize his dues and courts are lenient enough to give time for payment even after passing the decree. The Privy Council has stated that the difficulties of the lender begins only after the passing of the decree. But yet we are not able to relieve the rural debtor from the clutches of the money-lenders for the reason that our co-operative rural credit has not reached the rural population to the entire extent that it should. Some hope of providing rural credit particularly to agriculturists engaged in agricultural production who need short-term loans for a period of six months to raise crops either with or without security should be given. These village primary societies must be constituted and made to work, lend all needs to the residents or the agriculturists of the areas for which they are constituted and some steps must be taken to provide them with enough funds. It is good augury that Government is paying a part of the share capital in several financing societies. At the same time we must also encourage savings, as the Hon. Minister pertinently pointed out that in the Third Plan that when our income is going to increase several times, that what we have been getting some ten years back we can pool enough funds for co-operative credit. If the agriculturists or poor ryots want to borrow money say Rs. 10 he has to agree to deliver a bag of paddy in return after harvest. Then the price of paddy is Rs. 15 or Rs. 20 per bag. To compel him to deliver a bag of paddy as per contract he has to execute a promissory note for twice the amount borrowed. For borrowing ten rupees he has to execute promissory note for Rs. 20. The

[Sri R. Srinivasa Iyer] [23rd August 1961]

people who advance get such a huge profit, i.e., double the amount they have actually advanced. That is what actually happening in the villages. Therefore, I request that rural credit must be given to the agriculturists, farmers and landowners as much as possible.

Land Mortgage Banks are increasing their activities. Very recently, the Department has issued revised instructions with regard to valuation of lands for the purpose of lending loans on the security of lands. We hope the demands for opening of Land Mortgage Banks in every taluk will be implemented ere long.

11-30
a.m. Formerly, we had no power, I mean, the Department had no power to split up co-operative societies. That was a very great handicap. For instance, Fishermen's Co-operative Societies were started. There were complaints that only a few people tried to monopolise all the benefits that they got from those societies such as nylon nets, credit facilities, etc. When other people sent their applications and when those applications reached the Registrar or the Director of Fisheries, they are unable to split up the societies because the societies already existing refuse to convene a general body meeting and there is no enabling provision empowering the Registrar to split up the societies. Now, this power to split up the societies—if he thinks it necessary—is given to the Registrar.

Sir, we are advancing in industries through the co-operative sector also, to a large extent. We are starting heavy industries like the sugar factories, cement factories, textile mills, etc., on the co-operative sector. At the same time, we find that in these industries, 51 to 55 per cent of the capital is invested by the Government. Only when the co-operative organizations are able to stand on their own legs, we can hope that our co-operative sector will stand first and foremost in our Indian Union.

I want to refer to one other point. The Rural Primary Societies should be linked with the marketing societies. Now, we find that there are several marketing societies which are functioning excellently well. At the same time, we also find that several marketing societies are practically not functioning at all. That is more due to the lethargy of the President and members of the Managing Committees in taking sufficient interest in furthering the interests of the societies and pushing up the sales. Unless credit is linked with marketing, rural credit cannot be supplied to the extent needed by the agriculturists who produce the various commodities at great risks like, floods, drought, pests and what not. The agriculturists will not be able to realize the maximum prices to which he is entitled. The middlemen, the trader, as pointed out by hon. Member Sri Ramaswami Naidu, take away the bulk of the price. Unless the marketing society the Apex Society, and societies further down also, are linked with the primary societies, the agriculturists cannot get adequate credit. It is the agriculturist who is going to increase production and he will not be able to

23rd August 1961]

[R. Srinivasa Iyer]

realize the full value of his produce. In this respect, we are establishing new co-operative agricultural banks and some godowns are also being constructed. Of course, I may say that the cost of the materials that are needed for the construction of the godowns is going up at such great speed that the few small godowns that they are able to construct may not be sufficient to meet the requirements. So, some other method of financing, subsidizing or granting of loans for the construction of these godowns must be invented and the agricultural banks and the godowns should be increased in number.

There is great delay in establishing the Land Colonization Societies. When there is a proposal that the Government land should be given to a set of Harijans or landless labourers, some other persons raise lot of objections. Those who are keen on making propaganda in the platforms that they want to help the landless poor also contribute to the raising of objections and the consequent delay in the forming of these societies. Such delay is not in the interests of Farming, Joint Farming Societies. Once we succeed in establishing a Joint Farming Society and prove that it can function efficiently and profitably, it will serve as an illustration and example for others to follow and form more and more Joint Farming, Tenants' Farming or other Farming Societies.

Generally, this Bill is an improvement on the former law on Co-operation with so many rules and amendments issued—the rules book itself has grown thicker in volume—and I hope that the new powers given to the Registrar and the new rules framed under the Act will speed up the progress of co-operation in our State so that the co-operative sector in Madras may be considered to be the leader of all other States in the country.

SRI S. M. ANNAMALAI :

கனம் சட்டமன்ற உதவி தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவானது இப்போது சட்டமாகப் போகின்றது. முன்னால் இருந்து வந்த சட்டத்தில் சில மாறுதல்கள் செய்து இப்போது இந்தப் புதிய சட்டம் வரப்போகின்றது. அதிலும் குறிப்பாக அத்தியாயம் 10-ல் 1932-வது ஆண்டிலுள்ள சட்டத்தில் பார்மிங் சொஸைட்டிகளை ஆரம்பிப்பதற்கு வழியில்லாமல் இருந்தது என்றாலும், சட்டத்திலுள்ள விதிகளின் மூலமாக கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருந்தோம். இப்போது இதை சட்டமாகச் சேர்த்திருக்கிறோம். இதில் இப்போது ஜாயின்ட் பார்மிங் சொஸைட்டிகளைப்பற்றித்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர மற்றப்படி, டெனன்ட்ஸ் பார்மிங் சொஸைட்டி, கல்டிவேட்டிங் பார்மிங் சொஸைட்டி இவைகளைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அதற்குப் பல காரணங்களை சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் இரண்டு மூன்று கூட்டுறவுப் பண்ணைகளைப் போய் பார்வையிட்டோம். அவைகள் எல்லாம் நஷ்டத்தில் நடந்துகொண்டிருந்தன. அதில் ஒன்று மட்டும் லாபத்தில் நடந்து கொண்டிருந்தது. மற்றப்படி இரண்டு

[Sri S. M. Annamalai] [23rd August 1961]

கூட்டுறவுப் பண்ணைகளில் புஞ்சை நிலங்களை சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளை நன்றாகப் பண்படுத்தி கொண்டு வருவதற்கோ அல்லது கிணறுகளை வெட்டுவதற்கோ நான்கைந்து ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இதனால் பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் நான்கைந்து ஆண்டுகளில் நல்ல பயனடைகிறார்கள். காரணம் அவர்களின் பார்வையில் இல்லாத நிலங்களை எல்லாம் இந்த பண்ணைகளில் விட்டுவிடுகிறார்கள். பார்வையிலுள்ள நிலங்களை சொந்த சாகுபடிக்கு வைத்துக்கொள்கிறார்கள். இதன் காரணமாக அவர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒவ்வொரு ஏக்கருக்கும் 15 ரூபாய் 20 ரூபாய் கிடைக்கின்றது. அதே சமயத்தில் சிறுநிலச் சொந்தக்காரர்கள் தங்களுடைய 3 அல்லது 4 ஏக்கர்களை கூட்டுறவுப் பண்ணையில் கொடுத்துவிட்டு வரும்போது அவர்களுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 20 அல்லது 30 ரூபாய் கிடைக்கின்றது. இது அவர்களுக்கு போதாத நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். இதை நாங்கள் கண்கூடாகப் பார்த்தோம். அப்படிப் பார்க்கும்போது பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குத்தான் லாபம் கிடைப்பதைப் பார்த்து முடிகிறது. அதே சமயத்தில் சிறு நிலச்சொந்தக்காரர்கள் லாபம் அடைகிறார்கள். அவர்கள் தங்கனிடமுள்ள அதிகமான நிலங்களை கூட்டுறவுப் பண்ணையில் ஒப்படைத்துவிடுவதால் அவர்கள் கடன் பெறுவதற்கு வசதி இருக்கிறது. சிறுநிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கு கடன் கிடைப்பதும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதனால் அவர்கள் ஏன் இந்த கூட்டுறவுப் பண்ணையில் வந்து சேர்ந்தோம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு இப்போது அவர்களுடைய நிலங்களுக்கு பின்னால் எவ்வளவு மதிப்பு இருக்கும் என்பதைப் பார்த்து அதற்குத் தகுந்தவாறு அதிகமான அளவில் கடன் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் விதிகளை பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு இதில் டெனன்ட்ஸ் பார்மிங்கைப் பற்றி ஒன்றும் கூறப்படவில்லை. இதை எப்படி சேர்ப்பது என்று என்னைக் கேட்டார்கள். அதற்கு நான் கூறினது, இப்போது சர்க்காரால் மகசூல் மீது கடன் கொடுக்கலாம் என்றிருக்கிறது என்றாலும், வாரந்தார் எந்த நிலத்தில் பயிரிடுகின்றானோ அந்த நிலச்சொந்தக்காரரின் சம்மதம் பெற்றால்தான் கடன் கிடைக்கும். ஆகவே சர்க்காரை இப்போது மகசூலின்மீது கடன் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லுவது கொள்கையளவில்தான் இருக்கிறதே ஒழிய இதற்காக சென்ற ஆண்டில் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டது, அதில் எவ்வளவு உடனாகக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சர்க்காரால் சொல்ல முடியாது. என்னுடைய மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில் 30-ல் ஒரு பங்கு கடன் செலவழிக்கப்படவில்லை. அது ஏன் என்று கேட்கும்போது, எங்களுக்கு அதில் பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, விதிகளைப் பார்த்துவிட்டு உடனடியாக கடன் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை என்று அங்குள்ள அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். இப்படி நிலச்சொந்தக்காரர்கள் ஒத்துக்கொண்டால்தான் அவர்கள் வைத்திருக்கும் பயிர்களின் மேல் கடன் கொடுக்கலாம் என்று

23rd August 1961] [Sri S. M. Annamalai]

இருப்பதை இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாகக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கலாம். எந்தெந்த நேரத்தில் யார் யார் வாரத்திற்குப் பயிரிடுகிறார்களோ அந்த நிலச் சொந்தக்காரர்கள் கட்டாயம் மகசூலின் மீது கடன் கொடுக்க ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் கட்டுப்படுத்தியிருக்கலாம். அப்படிச் செய்யாமல் விட்டுவிட்டோம். வருங்காலத்திலாவது இதைப் பற்றி நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, வருங்காலத்தில் கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை அதிகமாக ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று சர்க்கார் கொள்கையாக வைத்திருக்கும் அளவில், இதைப் பற்றி நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, இந்தச் சட்டம் எப்படியெப்படி நடக்கிறது, இதில் உள்ள குறைபாடுகள் என்ன என்பதை அலசிப் பார்த்து, இப்போது கூட்டுறவுப் பண்ணைகளில் ஜாயின்ட் பார்மிங் சொஸைட்டிஸ் மாதிரி டெனன்ட்ஸ் பார்மிங் சொஸைட்டிஸ் அபிவிருத்தியடைய சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் இருக்கிறது, நான் சொன்ன குறைபாட்டினால் அதை நீக்கி எப்படி ஜாயின்ட் பார்மிங் சொஸைட்டியை ஆரம்பிப்பதில் ஒருவர் மத்தியில் நிலம் வைத்துக்கொண்டு இந்த சொஸைட்டியில் சோரம் விருந்தால் எப்படி அந்த நிலத்தை கட்டாயப்படுத்தி எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறதோ, அதே போல நிலச் சொந்தக்காரர்களிடத்தில் வாரத்திற்குப் பயிரிடுகின்றவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து பார்மிங் சொஸைட்டி ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று எண்ணும் நேரத்தில் மகசூலில் கடன் பெறலாம் என்று எண்ணும் நேரத்தில் அந்த நேரத்தில் நிலச் சொந்தக்காரர் “என்னுடைய நிலத்தில் பயிர் வைத்திருக்கிறார், கடன் கொடுக்கலாம்” என்று ஒப்புக்கொள்ளும் வகையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். மேலும் இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளையும், சட்டத்தை அமல் நடத்தும்போது ஏற்படக்கூடிய குறைபாடுகளையும் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, கூடிய விரைவில் கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை உண்டாக்குவதற்கான முற்போக்கு விதிகளை ஏற்படுத்துவார்கள் என்ற நம்பிக்கையைச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN :

சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த அவையில் நிறைவேற இருக்கின்ற கூட்டுறவு சங்கங்களைப் பற்றிய புதிய சட்டத்தை நான் வரவேற்கும் முறையில் இரண்டொரு கருத்துக்களைக்கூற இங்கே நிற்கிறேன். ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுகாலமாக நடைபெற்று வந்த கூட்டுறவு இயக்கச் சட்டத்தில் பல்வேறு குறைகள் ஏற்பட்டு, அந்தக் குறைகள் பல முறை எடுத்துக்காட்டப்பெற்று, அந்தக் குறைகளை நீக்குகிற வகையிலேயும், கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு ஊக்கத்தைத் தருகிற முறையிலேயும் ஒரு புதிய மசோதா கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்ற கருத்து உருவாகி இந்தச் சட்டம் இப்போது வந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திற்காக நியமிக்கப்பட்ட ஆய்வுக் குழுவிலும் பல நண்பர்கள்—கூட்டுறவுத் துறையில் நீண்ட அனுபவம் பெற்றவர்கள்—ஆறு வருட எல்லே

[Sri K. Anbazhagan] [23rd August 1961]

யைத் தாண்டியவர்கள்—இடம் பெற்ற காரணத்தினால் என்று கருதுகிறேன், குறைகளை நீக்கவேண்டும் என்ற வகையில் பல நல்ல திருத்தங்கள், பல நல்ல முறையான குறிப்புக்கள் இந்தச் சட்டம் மூலமாக வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சட்டத்தின் மிக விரிவான அமைப்பைக் காணும்போது, விரிவான அமைப்பிலே பொதுவாகவே சில தவிர்க்கமுடியாத குறைகள் ஏற்பட்டு விடுவதைப்போல இந்தச் சட்டத்திலும் குறைகள் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடுமோ என்ற சந்தேகம் பலருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவ்வளவு விரிவான சட்டமாக இது அமைந்திருக்கிறது.

பொதுவாகவே இந்தச் சட்டத்திலே அனைவரும் எதிர் பார்த்தது புதியவர்கள் வாய்ப்புப் பெற்றுக் கூட்டுறவு இயக்க நிர்வாகிகளாக வர அதிக இடமளிக்க இந்தச் சட்டம் துணை நிற்கவேண்டும் என்பதாகும். ஆய்வுக் குழுவில் பரிசீலிக்கப்பட்ட கட்டத்தில் பல சிறப்பு அனுபவம் பெற்ற உறுப்பினர்களுக்கும் முதலில் ஒப்புக்கொண்டது, புதிதாக வருகின்றவர்களுக்கு இடம் அளிக்கவேண்டுமானால் ஒருவரே இரண்டு முறை தொடர்ந்து உறுப்பினராக இருந்தால், மூன்றாவது முறையும் நிர்வாகியாக தேர்ந்தெடுக்கப்படமுடியாத வகையில், இடையிலே ஒரு தவணையாவது விலகியிருந்து மறுபடியும் வேண்டுமானால் அப்படிப்பட்ட நிர்வாகத்தில் இடம் பெறலாம் என்ற வகையில் ஒரு விதி இருக்க வேண்டும் என்பது. மறுபடியும் எப்படியோ இந்த விதி பரிசீலிக்கப்பட்டு கடைசியாகத் திருத்தக் குழுவினாலே கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறை அவ்வளவு நல்லதல்ல, ஏனென்றால் அனுபவசாலிகள் விலகிவிட்டால் சங்கத்தின் திறமை குறையும் என்ற கருத்து இடம் பெற்றிருக்கிறது. எனக்குத் தெரிந்த வரையில் நான் கூட்டுறவு இயக்க அனுபவசாலிகளை மதிக்கப் பழகியிருந்தாலும், சிலர் மட்டும் அதிக அனுபவத்தைப் பெறும் காரணத்தினால், பலர் அனுபவம் பெறமுடியாத சிக்கலை—தடையை உண்டாக்கி விடுகிறார்கள் என்றே கருதுகிறேன். அதிலும் கூட்டுறவுத் துறையைப் பொருத்த வரையில் பலர் அனுபவம் பெற இடமிருந்தாலொழிய, இந்த இயக்கம் நல்ல முறையில் பெருகி ஓங்கி வளராது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்த்திருக்க வேண்டும். கூட்டுறவு என்று சொன்னாலும், கோவாப்பரேஷன் என்ற ஆங்கிலச் சொல்லை வைத்துப் பார்த்தாலும் பலரும் இணைத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று ஆகின்றது. பலருக்கு நிர்வாகத்தில் பங்கு கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும். புதியவர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் பங்குகொள்ள வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று சொல்லும் போது நிச்சயமாகப் பழையவர்கள் விலகவேண்டும். அவர்களாக விலகும் அந்த மனப்பான்மை இல்லாததால்—இங்கேதான் 60 வயதுக்கு மேலேயும் திருமணம் செய்துகொள்ளும் நிலைமை நம் நாட்டிலே இருக்கிறதே, 60—70 வயதுக்கு மேலாவது விலக வேண்டும் என்பது அரசியலிலே கூட பழக்கமாக இல்லாததால், கூட்டுறவுத் துறையிலும் எவ்வளவு ஆண்டு அனுபவம் பெற்றாலும் இடத்தை விட்டுத் தருகிற மனப்பான்மை வராத தன்மையில்

23rd August 1961] [Sri K. Anbazhagan]

புதியவர்கள் இடம் பெற வாய்ப்பு ஏற்படாது. அதைக் குறித்துப் பல மாறுபட்ட குறிப்புகள் தரப்பட்டும், டிஸ்ஸெண்டிங் மினிட்ஸ் எழுதப்பட்டும், சட்ட மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லியும் கூட, இதை ஏற்றுக்கொள்ள முன்வராதுபோது அமைச்சருடைய கையேகூட கட்டப்பட்டுள்ளதோ என்ற ஐயம் எனக்கு உண்டு. அழகான சிலையைச் செய்கின்ற ஒருவன் அச்சிலையைச் செய்து முடிந்த பிறகுதான் அதன் கண்ணைத் திறப்பான். அந்த முறையில் இந்தச் சட்டத்திலே 28-வது பிரிவில் (1) (ஜி) பிரிவு அதனுடைய கண்ணை அமைந்திருந்தது. அந்தப் பிரிவை நீக்கிவிட்டு இச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி உள்ளதால் அமைச்சர் அதன் கண்ணைத் திறக்காமல் சிலையைத் தந்திருக்கிறார். ஏன் கண் திறக்கவில்லை என்றால், கண்ணை மூடிக்கொண்டு தவம் செய்யும் கோலம் இது ஆகும் தியானம் என்று கண் திறக்காமலிப்பதற்குக் காரணம் சொல்லுகிறார்களே தவிர கண்ணைத் திறக்க முன்வரவில்லை. சிலையின் கண் திறக்காமல் இருப்பதைப் போல, ஜனநாயக வளர்ச்சிக்கேற்ப இடம் பெற வேண்டிய பகுதி இந்தக் கூட்டுறவுச் சட்டத்தில் அமைக்கப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். ஜனநாயகம் வளர்கிறது என்ற நம்பிக்கை காரணமாக, இது இப்போது ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டாலும், உடனடியாகப் பொதுத் தேர்தல் வருகிறது என்பதால் அதைக் கவனித்துச் சில சூழ்நிலையைச் சரிக்கட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணம் இப்போது இருக்கலாம் என்பதால், எதிர்காலத்தில் இத்திருத்தம் இந்தச் சட்டத்தில் இடம்பெறும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

மற்றொன்று, கூட்டுறவு சங்கங்களில் ஊழல்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்பது முக்கிய நோக்கமாகும். கூட்டுறவுத் துறையில் ஊழல்கள் குறைவாக இருக்கிறது என்றும், வேறு துறைகளில் எவ்வளவோ புகார்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்றும் சொல்ல முயற்சிக்குவதும் நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள், நான் சொல்ல விரும்புவது, கூட்டுறவு சங்கத்தில் ஊழலுக்கு இடம் இருக்கக் கூடாது என்பது பிற துறைகளிலும், தனிப்பட்ட நிறுவனங்களிலும் தனிப்பட்டவர்கள் வாழ்க்கைக்கு வசதி செய்துகொள்வதற்காகத் தவறு செய்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறை தனியார் இலாப நோக்கு தவிர்க்கப்பட்டு தவறு அிலக்கப்படவேண்டும் என்று மேற்கொள்ளப்பட்ட துறை. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் நீண்ட பல ஆண்டுகளாக இயங்கி வருகின்றது. பிற மாநிலத்தினர் பொருமைப்பட்டக்கூடிய அளவுக்கு இவ்வளவு காலமாக, வெள்ளையர் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்தே தொடங்கி சுதந்திரம் கிடைத்த பின்னரும் தொடர்ந்து இயங்கி வருகிறது. இந்தத் துறையிலே இன்னும் ஊழல் இருக்க இடம் அளிக்கக்கூடாது.

இத்தகைய ஊழலுக்கு இரண்டு வித காரணங்கள் இருக்கலாம். முன்சொன்னதைப்போல சிலர் கூட்டுறவு சங்கங்களில் சுயநலத் துக்காக குழி தோண்டி உட்கார்ந்துகொள்வதும், சிலர் குழி தோண்டுவதை தவிர்க்க அதிகாரிகள் வழிவகைகளை செய்யாமல்

[Sri K. Anbazhagan] [23rd August 1961]

இருப்பதும் ஆகும். அத்துடன் காலதாமதம் காரணமாகவும் தவறு ஏற்படலாம். தாமதம் கூட்டுறவு சங்கப் பதிவுத்துறை அதிகாரிகளுடைய பொறுப்புணர்ச்சியின் காரணமாகவே தாமதப்படுத்தப்படுகிறது என்று, கூட்டுறவு பதிவுத்துறையினரிடமிருந்து சங்கங்கள் பற்றி பதில் அலுப்புவதற்கு 90 நாட்கள் என்று எல்லை மீடப்படவேண்டும் என்று ஒரு அங்கத்தினர் பேசிய நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று தெரிவித்தார்கள்; தாமதப்படுத்துவது மூலமாக சங்கத்தில் இருசாராருக்குமிடையே இருக்கக்கூடிய கசப்பு உணர்ச்சி குறைந்து சுமுகமான உணர்ச்சி உண்டாக வழி வகுக்கப்படுகிறது என்று கூறினார்கள்; குடும்ப வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை இதிலும் கடைப்பிடித்தால் கூட்டுறவு சிறக்கும் என்று எதிர்பார்த்தால் பல இடத்தில் தாமதத்தினால் பெரும் தகராறில் கொண்டுபோய் விடும். குற்றச்சாட்டுகளை உடனடியாக விசாரித்து குற்றம் செய்தவர்களை உடனடியாகக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள அதிகாரிகள் தயங்கக்கூடாது. நிச்சயமாக இதிலே நாள் எல்லை கூட வரையறுக்கப்படவில்லை யென்றாலும், அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் சுறுசுறுப்பாக இயங்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

மற்றொன்று கூட்டுறவுத் துறை அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் தம்மை 'அதிகாரிகள்' என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலை இன்று வரையில் இருப்பதாகும். அது அவர்கள் மீது உள்ள தவறு அல்ல. ஆனால் பொதுமக்களோடு மிகுந்த தொடர்புள்ள துறை என்ற காரணத்தினால் அவர்களுடைய மனதில் ஒரு மாற்றத்தைத் தோற்றுவிக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எழுதப்பட்ட வேண்டுகோளுக்குப் பதில் அளிப்பதும், பரிசீலனை செய்வதும் தான் அதிகாரிகளுடைய கடமை என்றில்லாமல் இயக்கத்தை எப்படியெப்படி ஊக்குவிக்க முடியுமோ, எப்படியெப்படி சலுகைகளைக் கொடுக்க முடியுமோ, புதுச் சங்கங்கள் என்றால் உடனடியாக வேலையில் ஈடுபடத் துண்டும் முறையில் அவைகளை எப்படியெப்படி இயக்க முடியுமோ அந்த வகைகளில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது என் விருப்பம். இன்றையதினம் அரசாங்கத்தார் பொது மக்களிடத்திலே கலந்து பழகி செயல்படுவதற்காக சமூக நலத் திட்டத் துறையை ஏற்படுத்தி இருப்பதாகக் கூறி, அந்தத் துறையில் பொதுமக்களுக்கு உதவி செய்வதாகக் காட்டி அதனால் தமது கட்சிக்கு செல்வாக்குப் பெற நினைக்கிறார்கள். அந்த எதிர்பாராத நிலை இந்தத் துறையிலும் ஏற்படக்கூடாது. இந்த துறையிலே அதிகாரிகள் நேரடியாக பொதுமக்களிடம் கலந்து பழகி, அவர்களின் தேவையைப் புர்த்தி செய்வதற்கான வழிவகைகளைக் காணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சங்கத்திற்கு அநேகமாக கிராமத்து மக்கள் இதற்கு நான்கு சங்கங்கள் என்ற பெயர் இருந்தாலும்கூட, கடன் வழங்குகிற சங்கம் அல்லது கடன் சொஸைடி என்றுதான் சொல்

23rd August 1961] [Sri K. Anbazhagan]

கிரூர்கள். அப்படி கடன் வாங்குவதை வைத்துத்தான் இப்படிக்கூறுகின்றனர். இப்படிக்கடன் வழங்குவதிலே உள்ள சிக்கல்களை நண்பர் திரு. ராமசாமி நாயுடு அவர்கள் நல்ல முறையிலே எடுத்துக் காட்டினார்கள். கடன் வழங்குவதை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு எளிய முறையிலே பொதுமக்களுக்குப் பயன்படும்படிச் செய்கிறோமோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அந்த சங்கத்திற்கு நாம் உயிருட்டம் கொடுக்க முடியும். ஏதோ கடன் வழங்குவது என்று சொன்னால், அதற்கு ஏதாவது ஒரு ஈடு காட்ட வேண்டுமென்று சட்டம் இருந்தாலுங்கூட, ஏழைகளுக்கு, நிலமில்லாதவர்களுக்கு அல்லது நிலத்தை ஈடுகட்ட முடியாதவர்களுக்குக் கடன் வழங்கக்கூடிய முறையிலே உதவி செய்வது மிகவும் அவசியம். அப்படி இல்லாமல், தலைவரின் தனிச் சலுகை பெறுதவர்களுக்குக் கடன் கிடையாது என்ற நிலையோ அல்லது அரசியல் கண்ணோட்டம் காரணமாக சிலருக்குக் கிடைக்காது என்ற நிலையோ இதிலே குறுக்கிடக்கூடாது. ஆனால் இன்றையதினம் பெரும்பாலும், இப்படிப்பட்ட சங்கங்களில் தலைவரின் செல்வாக்குப் பெற்றவர்களுக்கோ அல்லது அரசியல் கண்ணோட்டத்தின் பெயரிலோதான் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை இருப்பதால், கடன் அவசியமாக தேவை இல்லாதவர்கள்கூட கடன் பெறும் ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. உண்மையிலேயே கடன் தேவைப்படுகின்றவர்களுக்குக் கடன் கிடைக்காத ஒரு நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. காரணம் கடன் தேவைப்படுகிறவர்களுக்கு, கட்சிக் கண்ணோட்டத்தாலோ அல்லது தலைவரிடம் செல்வாக்கு இல்லை என்ற காரணத்தாலோ, கடன் கிடைப்பதில்லை. இந்த நிலைமை அறவே நீக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு என்னென்ன வழிவகைகளைக் காணலாம் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். இப்போது நாம் செய்யக்கூடிய பொதுக் காரியங்களிலே எல்லாம் கட்சிக் கண்ணோட்டம் காட்டக்கூடாது, பொது நோக்குடன் அனைவருக்கும் பயன்படவேண்டுமென்கிற முறையிலே பஞ்சாயத்துக்களை யெல்லாம் கட்சிக் கண்ணோட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாக நடத்தவேண்டும் என்று கூறிவருகிறோம். அந்த முறையில் இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையிலேயும் கட்சிக் கண்ணோட்டம் இல்லாமல் செய்வதற்கு என்னென்ன வழிவகை காணலாம் என்பதற்கான முயற்சியை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மாநில அமைப்பின் கூட்டுறவு இயக்கத் தலைவர்களாக வருகிறவர்கள் வேண்டுமானால், கட்சியின் சார்பு பெற்றவர்களா அல்லவா என்று பிரித்தறிய முடியாத நிலை இருக்கலாம். அப்படி கட்சி சார்பு பெற்றவராக இருந்தாலுங்கூட அதிலே பெருந்தவறு இல்லை. ஆனால், சிறுசிறு அமைப்புகளுக்குக்கூட கட்சிக் கண்ணோட்டம் காட்டுவது என்ற முறை இருக்குமானால், அது ஈழநாயத்திற்கே தீது. அதை மாற்ற வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri K. Anbazhagan] [23rd August 1961]

கடைசியாக ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சில சங்கங்கள் தன்னிறைவு பெற்ற சங்கங்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதாவது செல்ப் ரிலையன்ஸ் சொசைடிகள் (Self-Reliance Societies) என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படித் தன்னிறைவு பெற்ற சங்கங்களாக, அரசாங்கத்தின் உதவி பெறாமல் தனிப்பட்ட முறையில் சங்கங்கள் அமைவது வரவேற்கத்தக்கதே. ஆனால் அப்படி அமைக்கப்படுவதிலே, அதிலே உள்ள உறுப்பினர்கள் பெறக் கூடிய நன்மைகளுக்கு, இலாபத்திற்கு ஒரு அளவு அதாவது உச்ச எல்லை இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால், அது கூட்டுறவு சங்கத்தின் நோக்கத்தையே சிதைக்கக் கூடியதாக இருக்கும். ஆகவே, அவர்கள் பெறக்கூடிய சலுகைகளுக்கு ஒரு அளவு வரையறுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது கொண்டு வரப்பட்டுள்ள சட்டம் சிறந்த சட்டமாக இருந்தாலுங்கூட அதிலே உள்ள விதி முறைகளைப்பற்றி யோசிக்கும்போது, இவைகள் எந்த அளவுக்கு சிறந்த முறையில் இயங்க முடியும் என்பது சிறிது யோசனைக்குரியதாகத்தான் இருக்கிறது. வண்டி மிகவும் அழகானதாக இருக்கிறது. ஆனால் மாடுகள் மிகவும் இளைத்துப் போயிருந்தால், வண்டி நகராது, ஓடாது. அப்படி நகர்ந்தாலும் வேகமாகச் செல்லாது. அதே போல் இதிலே உள்ள விதிமுறைகள் எல்லாம் நல்லமுறையிலே இயங்க வேண்டுமானால், பொதுமக்களுக்குப் புரிந்துகொண்டு செயல்பட உதவக்கூடிய வகையிலே அவைகள் எளிதாக இருக்க வேண்டும். அந்த வகையிலே செயல்பட, இயங்க அமைச்சர் அவர்கள் விதிகளை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனினும் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதே. அதோடு இப்போது குறிப்பாக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வேறு வர இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் எப்படியிருந்தாலும், விவசாயக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் நல்ல முறையிலே செயல்பட வேண்டுமானால், கூட்டுறவுக்கு உள்ள விதிமுறைகள் மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய முறையிலே மிகவும் எளிதாக இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால், கரும்பு கிடைத்தும் சாறு இல்லாத கரும்புபோல ஆகிவிடும். ஆனால் இப்போது கொண்டு வரக்கூடிய நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் அப்படிச் சாறு இல்லாத கரும்பாக இருந்தாலும், இந்தக் கூட்டுறவுச் சட்டம் அந்தக் கரும்புக்குச் செயற்கை முறையில் சாறு ஊட்டக்கூடியதாகவாவது இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். மேலும் இச்சட்டம், சிறந்த முறையில் இயங்குவதற்கான சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, கூட்டுறவுத் துறை வளர்வதற்கான அமைப்பு ஏற்படுமாயின் அது உண்மையிலேயே வரவேற்கக் கூடியதாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு, அந்த வகையிலே அமைச்சர் அவர்களும், அதிலே ஈடுபட்டுள்ள அதிகாரிகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று விரும்பி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

23rd August 1961]

SRI M. KALYANASUNDARAM :

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது நான் கொடுத்த திருத்தங்கள் எதுவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டாலும்கூட, எனக்கு அதனால் எந்தவிதமான மனக் குறையும் கிடையாது. இந்தச் சட்டத்தை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் சட்டத்தின் நோக்கங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றக்கூடிய முறையில் அது அமுல் நடத்தப்பட வேண்டுமென்பதற்காகவே, இந்தத் தருணத்தில் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது கொண்டு வரப்பட்டுள்ள கூட்டுறவுச் சட்டம் 30 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இப்போது திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 30 ஆண்டு காலத்திலே பலதரப்பட்ட அனுபவம் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் சுதந்திரம் வருவதற்கு முன்னால் ஏற்பட்ட சட்டமாகும். அப்படிப்பட்ட சட்டத்தை இப்போது திருத்தி அமைக்கிறோம். அதுவும், அரசியல் துறையில் நல்ல அனுபவம் பெற்று, சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டு, அவைகள் நிறைவேற்றப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு பல கட்சிகளின் அபிப்பிராயங்களை மனதில்கொண்டு, இரண்டு பொதுத் தேர்தல்களையும் நடத்திய பிறகு நாம் இப்போது இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இப்போது நம்முடைய தேசத்தின் முன்னால் ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சிகளும் சில லட்சியங்களை அடிப்படையாக வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பார்க்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சித்தாந்தத்தை அடிப்படையாக வைத்து, நான் இந்தச் சட்டத்தை பரிசீலனை செய்யவில்லை. அதிகாரத்தில் இருக்கக்கூடிய கட்சி வைத்திருக்கக்கூடிய திட்டம், லட்சியம் ஆகியவற்றை வைத்து, அந்த வகையிலே இந்த மசோதா எந்த அளவுக்கு உதவி செய்யும் என்பதைப் பற்றித்தான் கவனிக்க வேண்டுமே தவிர, என்னுடைய கட்சியின் நோக்கத்தை வைத்தே நான் இதைப் பார்க்கவில்லை. அப்படி பார்க்க வேண்டுமென்பதும் என்னுடைய நோக்கமல்ல. இதிலே அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள்—“கல்யாணசுந்தரம் கட்சி அதிகாரத்தில் இருந்தால் அதன் நோக்கம் வேறு. நாம் இப்போது அதிகாரத்தில் இருக்கிறதினாலே இப்படிப்பட்ட நோக்கங்களை செய்திருக்கிறோம்” என்று கூறினார்கள். ஆனால் ஓரளவு கல்யாணசுந்தரத்தின் கட்சி, அமைச்சர் அவர்களின் கட்சிக்கு கருத்து தானம் செய்திருக்கிறது என்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இதிலே முக்கியமான கருத்து என்னவென்றால், கூட்டுறவு இயக்கத்தை காங்கிரஸ் கட்சி எப்படி கருதுகிறது, அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றி எப்படி சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்ப்பதாகும். மேல் நாட்டில் சொல்லப்படும் கூட்டுறவு

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd August 1961]

முறை வேறு. இங்குள்ள கூட்டுறவு முறை வேறு. மேல்தாட்டிலே கோஆபரேடிவ் என்று ஆங்கிலத்திலே அர்த்தம் சொல்லுவார்கள். நம்முடைய தேசத்தில் அதிகாரத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள், கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு ஒரு தத்துவம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். "Co-operation is a philosophy of life" என்று சொல்லுகிறார்கள். இங்கு கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு ஒரு நோக்கம் இருக்கிறது. அதை வாழ்க்கைக்கு தத்துவமாக அமையும்படியான விதத்தில் சொல்லப் படுகிறது. ஆனால் என்னுடைய விருப்பம் அதுவல்ல. இதைத் தவிர, அமைச்சர் அவர்கள் கூறக்கூடியதிலே இரண்டு வகையான நோக்கங்கள் இருப்பதாகச் சொல்ல முடியும். ஒன்று, கொள்ளை லாபம் அடிப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு கூட்டுறவு ஏற்படலாம். அப்படிப்பட்ட கொள்கையை எந்தக் காலத்திலும் நல்லவிதத்தில் செயல்பட வேண்டுமென்று கருதுகிற கூட்டுறவு இயக்கம் அனுமதிக்க முடியாது. ஆனால் அப்படி கொள்ளை லாபம் அடிப்பதிலிருந்து மக்களை காப்பாற்றுவதற்கு கூட்டுறவு முறை மிகவும் அவசியம். அதாவது நம்முடைய வாழ்க்கைத் தத்துவம். அதாவது, உற்பத்தி செய்வதை நல்லமுறையிலே விநியோகம் செய்வது. அந்த தத்துவம்தான் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உகந்ததாகும். அதைத் தவிர்த்து தனி மனிதர்கள் கொள்ளை லாபம் அடிப்பது அதன் நோக்கமாக இருக்கக்கூடாது. இந்தக் கொள்கை எந்த அளவுக்கு மற்ற அரசியல் கட்சிகளில் கொள்கையோடு ஒத்திருக்கிறது என்பதை இப்போது சர்ச்சை செய்ய வேண்டியதில்லை. கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு எந்த விதத்தில் திசை காண்பிக்க வேண்டும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். முக்கியமாக தனியார் துறைக்கு இடம் கொடுக்காமல் இருப்பது, இந்த இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவும். இந்த இயக்கத்தின் குறிக்கோளை நல்லமுறையிலே புரிந்துகொண்டு அமுல்நடத்த வேண்டும். அப்படி அமுல் நடத்துவதிலே நிதானமாகப் போனாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் துங்கிவிட மட்டும் கூடாது.

12
noo.

கூட்டுறவு இயக்கம் பல துறைகளிலும் வேகமாக வளர்வதற்கு இந்தச் சட்டம் ஓரளவுக்கு பயன் தரக்கூடியதாக இருக்கும். ஆனால், நிர்வாகம் எப்படி நடக்கிறது, அமைச்சர்கள் எப்படி அதிகாரத்தை பயன்படுத்துகிறார்கள், அரசியல் வாதிகள் குறிப்பாக சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், கவுன்சில் அங்கத்தினர்கள், பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர்கள் இவர்கள் குறுக்கீடு எந்த அளவிற்கு இருக்கிறது இவற்றையெல்லாம் பொறுத்துத்தான் இந்த கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வளர்ச்சி இருக்கப்போகிறது. இந்தச் சட்டத்தை பயன்படுத்தி கூட்டுறவு இலாகா ஒழுங்காக வேலை செய்யவேண்டும். கூட்டுறவு இலாகாவை நான் முற்றிலும் குறை கூறவில்லை. ஆனால், இந்த இலாகா அதிகாரிகளை சுயமாக இயங்க விடாமல் தடுப்பதற்கு பல சக்திகள் இயங்குவதினால்தான் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் பல கோளாறுகள் ஏற்படுகின்றன. இதை யெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக கவனிக்கவேண்டும்.

23rd August 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

கிராமக் கூட்டுறவு சங்கங்கள், கைத்தறி கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் இவை வளர்ச்சி அடைந்திருந்தும் கூட, கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு மக்களிடையே இன்னும் நல்ல மதிப்பு வளரவில்லை என்பதை நாம் உணரவேண்டும். கூட்டுறவு இயக்கத்தை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பற்றி மக்களிடையே நம்பிக்கை பிறக்கும்படி, அதற்குத் தகுந்த முறையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் பங்கு எடுக்கக்கூடியவர்கள் நடக்கவேண்டும். உத்தியோக சார்பற்றவர்கள், நிர்வாகத்தில் முன்னேடியாக இருக்கக்கூடியவர்கள் தங்களுக்கென்று இம்மாதிரி ஒரு நெறியை வளர்த்துக்கொண்டால்தான் கூட்டுறவு இயக்கம் நன்றாக முன்னேற முடியும். கட்சி நோக்கத்திற்கு இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம் பயன்படவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்குமானால், கஷ்டம். கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஏற்கனவே முன்னேடியாக இருப்பவர்கள் எந்தக் கட்சி அதிகாரத்தில் இருந்தாலும் அதை அணைத்துப் போகலாம் என்று கருதி காங்கிரஸ்காரர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள். ஏதாவது அவர்கள் தவறு செய்தால்கூட, காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்தமாதிரி ஆகிவிடுகிறது. காங்கிரஸ்கம்யூனிஸ்டு, காங்கிரஸ்-திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் என் றெல்லாம் இல்லாமல், எதிர்கட்சியினர் புதியதாக இந்த இயக்கத்தை ஆரம்பிக்கும்பொழுது, தொழிலாளர்களை; விவசாயிகளை சார்ந்து அமையக்கூடிய கூட்டுறவு சங்கங்கள், ஆரம்பிக்கப் படும்பொழுது எதிர்க்கட்சியோடு அதிகமாக தொடர்பு உடையவர்கள் இம்மாதிரி சங்கங்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்வந்தால், ஆதிக்கத்தில் இருப்பவர்கள் அதற்கு முட்டுக்கட்டை போட முன் வருகிறார்கள். அரசியல் காரணங்கள் குறுக்கிடுகின்றன. அம்மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் அமைச்சர் அவர்களும் அதிகாரிகளும் எமாந்துவிடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

முக்கியமாக பல தகராறுகளுக்குக் காரணம் அரசியல் குறுக்கிடுவதினால் தான். இதனால் பல சொஸைடிகள் கடைசியில் மூடப் படுகின்றன. குறிப்பாக சொஸைடிகளுக்கு உதவி வழங்குவது, உதவி வழங்காமல் மறுப்பது இவைகளில் அரசியல் குறுக்கிடுகிறது. கூட்டுறவு இயக்கத்தில் அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு எதையும் செய்யாமல் இருக்கவேண்டும். அதில் கட்சிப் பிரதி கட்சிகள் இருந்தால், தகராறுகள்தான் அதிகரிக்கும் என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து பார்த்து அதற்கான விதிகளையும் பிறப்பிக்கவேண்டும்.

இப்பொழுது சர்க்காருக்கு விதிகள் பிறப்பிக்கவேண்டிய அகிலாரம் நிறைய கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விதிகள் பிறப்பிப்பதில் காலதாமசம் ஏற்படக்கூடாது, அந்த விதிகளை உடனடியாக பிறப்பித்து, விதிகள் என்ன என்பதை எல்லோரும் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய முறையிலே ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் அவைகளை வெளியிடவேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். பஞ்

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd August 1961]

சாயத்து சட்டத்தில் இன்னும் பல துறைகளில் விதிகள் பிறப்பிக்கப்படவில்லை. இதனால் அதிகாரிகள் என்ன செய்யவேண்டும் என்று பல துறைகளில் தெரியாமல் இருக்கிறது. அதுமாதிரி இருந்தால் பிரயோசனம் இல்லை. உடனே காலதாமதம் இல்லாமல் விதிகள் பிறப்பிக்கப்படவேண்டும். விதிகள் பிறப்பிப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படக்கூடாது என்று 'ஸ்பார்டினைட் லெஜிஸ்லேஷன் கமிட்டி' அடிக்கடி வற்புறுத்தி வருகிறது. 3 மாதங்களுக்கு மேல் ஆகக்கூடாது என்று வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வருஷமாக இந்தச் சட்டம் இயற்றுவதாகச் சொல்லி செலக்ட் கமிட்டியினால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. இதற்குப் போதுமான அவகாசம் இருந்திருக்கிறது. ஏற்கனவே பல விதிகள் இருக்கின்றன. புதியதாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள பிரிவுகளுக்கு விதிகள் உடனே பிறப்பிக்கவேண்டியிருக்கும். விதிகளை உடனே பிறப்பித்து ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் வெளியிடவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

டிப்பார்ட்மெண்டு கவனிக்க வேண்டியது இன்னொன்று, ஆடிட்கணக்கை முக்கியமாக பரிசீலனை செய்து சொஸைடிகளை கண்காணிக்க வேண்டியது ரொம்ப அவசியம். குற்றம் செய்யாமல் அவர்களைத் தடுக்கவேண்டும் என்ற முறையிலே அதிகாரிகள் கண்காணிக்கவேண்டும். ஆவர்கள் குற்றம் செய்வதைப் பார்த்துக்கொண்டு இருந்துவிட்டு, குற்றம் செய்ததாக கண்டுபிடிக்கவேண்டும் என்ற மனப்பான்மையோடு போகக்கூடாது. குற்றம் குறைகள் இருக்கலாம் சில சொஸைடிகளில் எந்த நோக்கத்தோடு குற்றங்கள் செய்யப்படுகின்றன என்பதை ஆராயவேண்டும். சொஸைடிகளின் வளர்ச்சியை மனதில் வைத்து காரியங்கள் செய்யவேண்டுமே தவிர, வேறு நோக்கோடு செய்யக்கூடாது. அனுபவக் கணக்கு வேண்டும். குருட்டுக் கணக்கு போடக்கூடாது. குருட்டுத்தனமாக விதிகளை அர்த்தம் செய்யக்கூடாது. அம்மாதிரி செய்து சொஸைடிகளின்மீது குற்றம் சாட்டுவது சரியாக இருக்காது. தவறுகள் ஏற்பட்டால், அவை எந்த நோக்கத்தோடு செய்யப்பட்டன என்பதை கவனிக்கவேண்டும். தனிப்பட்ட முதலாளிகள், வியாபாரிகள், கண்டிராக்டர்கள் இவர்கள் மத்தியிலே கூட்டுறவு இயக்கம் இருந்து, அவர்கள் செய்யக்கூடிய சூழ்ச்சிகளை சமாளித்து நிலைத்திருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையிலே, சொஸைடிகளை தணிக்கை செய்யக்கூடிய அதிகாரிகள் அனுதாபத்தோடு, சொஸைடிகளின் வளர்ச்சிக்கு உதவியாக இருக்கக்கூடிய முறையில் வேலை செய்யவேண்டும் என்று நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னும் இந்த சட்டத்திலே செய்திருக்கக்கூடிய முக்கியமான மாறுதல்களை பயன்படுத்தி நம்முடைய திட்டத்தின் லட்சியத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய முறையில் கிராமத்திற்கு ஒரு கூட்டுறவு

23rd August 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

சங்கத்தை இயங்கவைக்கக்கூடிய திசையில் போகவேண்டும். கிராமத்திலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு தேவையான சமயத்தில் கடன் வழங்குவது, தொழிலாளர்களுக்கு தேவையான சமயத்தில் கடன் வழங்குவது என்ற இரண்டு திட்டங்களையும் நிறைவேற்றிவிட்டாலே போதும். அவர்கள் லேவாதேவிக்காரர்களிடம் சிக்கி அவஸ்தைப்படுவதிலிருந்து பாதுகாக்கக்கூடிய முறையில் செய்தாலே ஒரு பெரிய உதவியாக இருக்கும். நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களும், சர்க்கார் அலுவலகத்தில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களும் கூட மாதச்சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு வெளியே போகும்பொழுது பணத்தை எண்ணி லேவாதேவிக்காரர்களிடம் கொடுத்துவிட்டு போகக்கூடிய நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். ரூபாய்க்கு 2 அணா வட்டிபோட்டு கொடுத்துவிட்டுத்தான் அப்புறம் வெளியே போகிறார்கள். அந்த மாதிரி ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். நான் அனுபவத்தில் பார்த்துவிட்டுச் சொல்லுகிறேன். மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு குறைந்தபட்சம் ரூ. 90 கிடைக்கிறது என்று சொல்லலாம். 90 ரூபாய்க்குமேல் சம்பளம் வாங்கக்கூடிய தொழிலாளர்களும் கூட வந்து வட்டிக்கு கடன் வாங்காமல் இருப்பதில்லை. கிராம விவசாயிகள் ரூ. 100-க்கு ரூ. 40 வரையில் வட்டி கொடுக்கிறார்கள். அதுவும் அறுவடை காலத்தில் கொடுக்கிறார்கள். நிலைமை அவ்வளவு கேவலமாக இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் இரண்டு ரூபாய் கடன் வாங்குவதற்குக்கூட, வட்டியையாய்ச் சேர்த்து அறுவடைக் காலத்தில் கூலி நெல்லையும் கூட கொடுத்து விட்டுப் போகும்படியான நிலை இருக்கிறது. சின்ன வட்டிக்காரர்கள், பெரும் வட்டிக்காரர்கள், கடும் வட்டிக்காரர்கள், லேவாதேவிக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கொடுமையிலிருந்து உழைக்கக்கூடிய மக்களை குறிப்பாக விவசாயிகளையும், தொழிலாளிகளையும் பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியம். மார்டெட்டிங் சொஸைடிகள் விவசாயிகளுக்கு உபயோகப்படாமல் போவதற்குக் காரணம், வியாபாரிகள், முதலாளிகளுக்கு கடன் கொடுப்பதுபோல விவசாயிகளுக்கு தாராளமாக கடன் கொடுப்பதில்லை. கிராம கூட்டுறவு சொஸைடிகளில், மார்க்கெட்டிங் சொஸைடிகளில் உள்ளவர்கள் சிலர் ரொம்ப நிகான புத்தி உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். ரொம்ப நிகான புத்தி உள்ளவர்கள் என்ற பெயரால் கடன் கொடுத்து உதவி செய்யத் தவறிவிடுகிறார்கள். அதனால் அந்த சங்கங்களை விவசாயிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியாமல் போகிறது. எளவுக்கு தைரியமாக அவர்கள் கடன் வழங்கக்கூடிய முறையில் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும். அரசாங்கக்கிணுவைய உதவி இல்லாமல் கூட்டுறவு இயக்கம் வளரும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அரசாங்கத்தினுடைய உசவி அவசியம். தன்னிறைவு பெற்ற ஸ்தாபனங்கள் வளரவேண்டும் என்று சொன்னால் நோக்கம் வேறாகப் போய் முடியுமே தவிர, அரசாங்கம் வைத்திருக்கும் நோக்கம் நிறைவேறுவதற்கு அது உதவி செய்யாது. இப்பொழுது அரசாங்கம்

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd August 1961]

உதவி அளிப்பதற்கு உள்ள வாய்ப்புக்களை பயன்படுத்திக்கொண்டு, கிராமக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அதிகமாக வளர்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றொரு முக்கியமான விஷயம் லேபர் காண்டிராக்ட் சொஸைடிகளைப் பற்றியது. நம்முடைய பிரதமமந்திரி அவர்கள் காண்டிராக்ட் முறையையே ஒழிக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார். கட்டிடங்கள் கட்டுவது பூராவும், இன்னும் மற்ற திட்ட வேலைகள் எல்லாவற்றையுமே கூடியவரை இம்மாதிரி லேபர் காண்டிராக்ட் சொஸைடிகளின் மூலம் செய்வதற்கும், இம்மாதிரி கூட்டுறவு சங்கங்கள் அதிகமாக வளர்வதற்கும் இன்னும் அரசாங்கத்தின் உதவி அதிகமாக தேவைப்படுகிறது. அதற்குத் தக்கபடி பார்த்து உதவி அளிக்கவேண்டும். சில அரசியல் காரணத்திற்காக விருப்பு, வெறுப்பு பேரில் சில பேர்களுக்கு பணத்தைக் கொடுத்து, சில சொஸைடிகள் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு கடைசியில் சரிவர இயங்காமல் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் மக்களிடையே கூட்டுறவு இயக்கத்தில் நம்பிக்கை இல்லாமல் போய்விடக்கூடும். இதையெல்லாம் நன்றாக பரிசீலனை செய்ய லேபர் காண்டிராக்ட் சொஸைடிகள், குடிசைத்தொழில்கள், கிராம கைத்தொழில்கள் இவைகளை மேற்கொண்ட சொஸைடிகளுக்கு அளித்த உதவி எப்படி அமைந்திருக்கிறது என்பதை பரிசீலிக்க தனியாக ஒரு கமிட்டியாவது போடவேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் அம்மாதிரி சொஸைடிகள் எந்த அளவிற்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கின்றன, அவைகளுக்கு உதவி நியாயமாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா, அதை அந்த சங்கங்கள் சரியானபடி பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றனவா என்பதையெல்லாம் 'எவால்யூவேட்' செய்வதற்கு பிரத்தியேகமாக ஒரு கமிட்டி போட்டு பரிசீலனை செய்து, மேற்கொண்டு இந்த சங்கங்கள் வளர்வதற்கு என்ன மாறுதல் செய்ய வேண்டும் என்று பார்த்து, அதைச் செய்ய வேண்டும் என்பது என்னுடைய யோசனை. சில தவறுகள் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லி, இதற்கு கண்டிராக்டர்களே தேவலை, லேபர் காண்டிராக்ட் சொஸைடிகளே கூடாது, கூட்டுறவு சங்கங்களை கூடாது என்ற முடிவுக்கு வந்துவிடக்கூடாது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். கூட்டுறவு சங்கம் இல்லாத கிராமமே இருக்கக்கூடாது.

கைத்தறி சம்பந்தப்பட்டமட்டில் அநேகமாக 100-க்கு 100 கூட்டுறவு இயக்கத்தின் கீழ் வரவேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி கூறிவருகிறார்கள். அதில் தாமதம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம், கடன் வசதி முதலிய மற்ற வசதிகள் அவர்களுக்குக் கொடுத்து, மாஸ்டர் வீவர்களிடத்தில் கடன்பட்டிருந்தால், அதைத் தீர்த்து அவர்கள்,

23rd August 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

கைத்தறியாளர்கள் பூராவும் கூட்டுறவு சங்கங்களின் கீழ் வரக் கூடிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். அதே போல, பீடி, கருட்டு, தோல் பதனிடும் தொழில், முதலிய தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளிகள் தனிப்பட்டவர்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட உதவிகள் செய்ய வேண்டும். இதில் லாப நோக்கம் மட்டும் இருக்கக் கூடாது. முதலாளிகளுடைய பிடியிலிருந்து தொழிலாளர்களை மீட்பதாக இருக்கவேண்டுமென்பதொழிய, கூட்டுறவு இயக்கத்தில் லாபம் அல்ல முக்கிய நோக்கம், பீடி, கருட்டு, தோல்பதனிடுதல் போன்ற தொழில்களில் தனிப்பட்டவர்களின் சுரண்டல் மிக மோசமாக இருக்கிறது. நாம் சட்டங்கள் போடுகிறோம், வேஜ் போர்டுகள் ஏற்படுத்துகிறோம். இருந்தாலும் முதலாளிகள் செய்யும் கொடுமைகள் விவரிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, இவையெல்லாவற்றையும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவர, தொழிலாளிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். லாப நோக்கமில்லாமல், உற்பத்தி, வணிகமாகம் எல்லாவற்றிலும், லாப நோக்கத்தைவிட்டு, அவர்களுக்கு நன்மை பயக்க வேண்டுமென்று அந்த அளவுக்கு சட்டத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அந்த இலாகாவையும் திருத்தி அமைக்க வேண்டும். சில அதிகாரிகள் நண்பர் அன்பழகன் அவர்கள் சொன்னது போல் நடக்கலாம், பொதுவாக ஆர்வத்தோடு வேலை செய்வார்கள். ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்களிலே, அவர்களுடைய யோசனைகள் மேலே, சர்க்காரிலே ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை. ஆகவே, அவர்கள் சுதந்திரமாகப் பணி புரிய முடிவதில்லை. அவர்களுடைய யோசனைகளையும் சிரத்தையோடு ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. அந்த இலாகாவுக்கு வேண்டிய வசதிகள் கிடையாது. இன்னும் பல குமாஸ்தாக்கள், அதிகாரிகள் எல்லாம் கொடுக்க வேண்டும். கட்டிடம் கூட பொதுமானதாக இல்லை. இயக்கம் வளர்ந்திருக்கும் இந்த சமயத்தில் ஓரளவுக்கு அதிகமான அதிகாரிகளையும் குமாஸ்தாக்களையும் போடவேண்டும். அவர்கள் வேலை செய்யும் இடத்தில் வசதி அதிகமாக இருக்க வேண்டும். அவர்களைப் போய் பார்க்க வேண்டுமென்ற விசிட்டர்கள் கூட போய் உட்கார்ந்து பேச வசதி இல்லை. அப்படி வசதி ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசிலேயே இல்லை. ஜில்லாக்களில், டெபுடி ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசில் வரண்டாவில் இருந்துக்கொண்டு குமாஸ்தாக்கள் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு சிறிய அரையில் 20, 30 பேர்கள் எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாமல் வேலை செய்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது விசிட்டர்கள் எப்படி அவர்களோடு பேசுவது? வெறுமனே கடிதங்களுக்கு பதில் எழுதுவது மட்டுமல்ல இந்த இலாகாவின் வேலை. இந்த இலாகா இனி நிலைத்து விட்டது. கூட்டுறவு இயக்கம் இருக்கும் அளவில், இனி அது இருக்குமா இல்லையா என்று விவாதத்திற்கு எல்லாம் இனி இடமேயில்லை. இந்த இலாகா அவ்வளவு நிச்சயமான பிறகு, அதற்கு வேண்டிய வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகிறது.

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd August 1961]

சட்டம் இயற்றுகிறோம் என்றால், அதற்குத் தக்கபடி சம்மந்தப் பட்ட இலாகாவிற்கு வசதிகள் அளிப்பதுதான் முக்கியம். சட்டம் இயற்றுவதற்கே அதுதான் அர்த்தம். அம்மாதிரி வசதிகளை இந்த இலாகாவிற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :

உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவிற்கு எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் வரவேற்பு தெரிவிக்கப்பட்டது. பொதுவாக இந்த மசோதாவை எதிர்த்து ஒரு பெரிய அளவுக்கு யாரும் பேசவில்லைபென்பதே இந்த கூட்டுறவு மசோதா எந்த அளவுக்குப் பரவலாக ஒத்துக் கொள்ளக்கூடிய மசோதாவாக இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. இந்த மசோதாவில் பல பெரிய மாறுதல்கள் செய்திருக்கிறோம். ஆனாலும், அவைகள் பலருக்கு உடனடியாக தெரியவில்லை. 'far-reaching' என்னமோ. இதில் செய்திருக்கும் மாறுதல்கள், 'far-reaching' என்று சொல்லக் கூடிய, அதாவது, ஒரு நீண்டகால நன்மைகளைப் பயக்கும் மாறுதல்கள்.

இதிலே ஒரு கருத்து என்னவென்றால், இது simple ஆக இல்லை. அதாவது எளிதாக இல்லையென்று, கனம் ஸ்ரீனிவாச அய்யர் சொன்னார்கள். ஒரு சட்டம் எளிதா, இல்லையா என்பது சமூக நாயத்தைப் பொருத்தது. சமூகத்தில் நல்லவர்கள் அதிகமாக இருந்தால், எல்லோரும் ஒழுங்காக நடந்துகொண்டால், பினல் கோடில் கூட 10 கிளாசுக்கு மேல் இருக்காது. சமூகத்திலே குறைபாடுகள், தவறுகள் அதிகமாக இருந்தால், ஒன்று குறைபாடுகள் தவறுகள் நிவர்த்திக்கப்பட வேண்டும் என்று எல்லா அம்சங்களுக்கும் கண்காணிப்பதாக இருக்க வேண்டும், சட்டம், அல்லது தவறுகள், குறைபாடுகள் இருக்கலாம் என்று விட்டு விடவேண்டும். 'Simplicity is a legal mirage' சட்டம் இயற்றும் போதும், சமூகத்திலே எந்தவிதமான அமைப்பு இருக்கிறதோ அதுபோலத்தான் சட்டமும் அமையும். தவறுகள் இல்லாவிட்டால், குறைவான ஷரத்துக்களே உள்ள சட்டமாக இருக்கும். அப்படியில்லாமல் குறைபாடுகள் அதிகமாக இருந்தால், அது எல்லாவற்றையும் கண்காணிப்பதற்காக, எல்லா விதிகளையும் செய்தாக வேண்டியிருக்கிறது. இதிலே குறைபாடுகள் என்ன என்பதை யெல்லாம், நீண்டகாலமாக அனுபவித்து வந்திருக்கிறோம். எல்லோருக்கும் இடம் கொடுக்கவில்லை என்ற குறை இருந்தது. அதற்காக நாலு ஷரத்துக்கள் போட வேண்டி வந்தது. யார் வேண்டுமானாலும் அப்ளிகேஷன் போட்டால் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு ஷரத்து; அப்படி சேர்த்துக் கொள்ளாவிட்டால், அதற்கு ஒரு அப்பீல். அந்த அப்பீல் பிடிக்காவிட்டால், அதற்குமேல் கவர்ன்மெண்டுக்கு அப்பீல். இந்த 20, 30 வருஷ காலமாக அப்ளிகேஷன் போட்டவர்களுக்கு எல்லாம், அனுமதி என்று இருந்திருந்தால், இந்தமாதிரி ஷரத்தைப் போடவேண்டுமென்ற நினைப்பே வந்திருக்காது.

23rd August 1961]

[Sri R. Venkataraman]

அடுத்தாற்போல், மக்களுக்கு உதவி கொடுப்பது என்கும் போது, வேண்டியவர்களுக்கு உதவியளிப்பது, வேண்டாதவர்களுக்கு இல்லையென்பது என்ற நிலைமை இருந்ததன் காரணமாக, கொடுக்க வேண்டிய சலுகைகள், உதவிகள், எல்லோருக்கும் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்பது ஏற்படுகிறது. அது எந்தக் கண்ணோட்டத்தில் மறுக்கப்பட்டிருந்தாலும் சரி, அது ஜாதி கண்ணோட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அரசியல் கண்ணோட்டமாக இருந்தாலும் சரி, தகுதியுள்ள ஒருவருக்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய உதவிகள், சலுகைகள் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகிறது. அப்படிப் புகார்கள் ஏற்பட்ட காரணத்தினால், இப்பொழுது நியாயமாக அவரவர்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய உதவிகள், சலுகைகள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு மேல் அப்பீல்; அப்படி அப்பீல் செய்தால் அதன் மேல் தீர்மானம் செய்யவேண்டிய அதிகாரம் இவைகளை யெல்லாம் அமைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இப்படி குறைபாடுகள் எல்லாவற்றையும் கண்காணித்து, போக்க முயற்சி எடுக்கும்போது, சட்டம் விரிவாக வரவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் இந்த சட்டமும் விரிவாக வந்திருக்கிறது.

இன்னொன்று சொன்னார்கள். ரெஜிஸ்ட்ராருக்கு அதிகமாக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஒரு வாதம். இந்த இடத்தில் அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் அதிகாரங்களினால், அவர் ஒரு அம்பயர் போல், நடுநிலைமைக்காரராக அமைத்திருக்கிறோம். “என்னைச் சேர்க்கவில்லை” என்றால், ரெஜிஸ்ட்ராருக்கு அப்பீல் செய்யுங்கள் என்று சொல்லுகிறோம். ஒரு சொசைடியில் தவறுகள் நடக்கிறது என்றால், அதுபற்றி விசாரிக்க வேண்டுமென்றால், ரெஜிஸ்ட்ராரிடம் போக வேண்டும் என்கிறோம். எந்தெந்த இடங்களில் மக்கள் குறைகளைத் தீர்க்க வேண்டியிருக்கிறதோ, அதற்கெல்லாம் அதிகாரம் ரெஜிஸ்ட்ராருக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். கோர்ட்டுக்கு என்றால் ஆட்சேபணையே இருக்காது. அம்மாதிரிச் செய்வது சரியாக இருக்காது. ஆகவே, இப்பொழுது ரெஜிஸ்ட்ராருக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு குற்றச் சாட்டை, இல்லை குற்றச் சாட்டாகச் சொல்ல வில்லை, ஒரு குறைபாடாகச் சொன்னார்கள். ஆகையினால், எந்தெந்த இடங்களில் புகார்கள், ஊழல்கள் இருக்கின்றனவோ, அவைகளைத் தீர்க்க ரெஜிஸ்ட்ராருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு கோர்ட்டுக்கு இந்தவிதமான அதிகாரங்களைக் கொடுக்கலாமா என்றால், அது முடியவே முடியாது. அது கோர்ட்டானால் அதை எதிர்க்க முடியாது. அதிகாரியாக இருக்க வேண்டும் என்று, அதை ரெஜிஸ்ட்ராருக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர் ஒரு அம்பயர் போல், நடுநிலைமைக்காரராக, குறைபாடுகளை நீக்க அவருக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். இதனால் சட்டத்தைப் பார்க்கும் போது, மொத்தமாக ரெஜிஸ்ட்ராருக்கு அதிக அதிகாரம் என்கிறார்கள். யாராவது ஒருவரிடம் கொடுக்க

[Sri R. Venkataraman] [23rd August 1961]

வேண்டும். அது கோர்ட்டா, மந்திரியா, வேறு அதிகாரியா என்னும்போது, நாம் ரெஜிஸ்ட்ரார் என்று போட்டிருக்கிறோம். நடுக்கமையாக இருந்து ஒருவர் செய்ய வேண்டிய விஷயம் இது. அதனால்தான் ரிஜிஸ்ட்ராரை நாம் போட்டிருக்கிறோம்.

இந்தச் சட்டத்திலே நல்ல பல மாறுதல்களைச் செய்திருக்கிறோம். அவற்றை நல்ல முறையில் அமைப்பதற்கான வழிகளையும் செய்திருக்கிறோம், என்பது தெளிவு. சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் யாரும் அதிகமாக குறைபாடுகளைச் சொல்லவில்லை. பொதுவாக எல்லோருமே ஆதரித்தார்கள். டைரக்டர்களைப் பற்றித்தான் ஏதோ ஒரு சிறிய குறை சொல்லப்பட்டது. ஆனாலும் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தில் ஒரு பெரிய விஷயமல்ல. அதை நான் ஒரு பெரிய குறையாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

நிர்வாகத்தைப்பற்றி விரிவாக பேசப்பட்டதால் இரண்டொரு விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாவதாக போதிய அளவு கடன் வசதி கிடைக்கவில்லையென்பது. இது எல்லோராலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஒரு குறைபாடு. போதிய அளவு கடன் வசதி வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு வேண்டிய நிதியைத் திரட்ட வேண்டும். அதை எப்படி திரட்டுவது? எல்லாத் தொகையையும் சர்க்காரே கொடுப்பது என்று சொன்னால் அது முடியாத காரியம். அதற்காகத்தான் நாங்கள் சொல்கிறோம், மக்களிடத்திலே இருக்கக்கூடிய சேமிப்பு சக்தியை திரட்ட வேண்டும் என்று. அவ்வாறு திரட்டுவதற்கு, எனது சொந்த முறையிலும் சரி, நான் இந்த இலாகாவின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன் என்ற முறையிலும் சரி, நீண்ட காலமாக ஒரு ஆலோசனையை சொல்லி வந்திருக்கிறேன். இன்றைக்கு மக்களிடத்தில் இருக்கக்கூடிய சேமிப்புச் சக்தியை திரட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்களுக்கு அதிகமாக வட்டி விகிதம் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் டிபாசிட்டுகள் செய்வதற்கு முன்வருவார்கள். நாம் அவர்களுக்கு அதிகமாக வட்டி விகிதம் கொடுத்தால், நாம் கடன் கொடுக்கிற விகிதாச்சாரத்தையும், அதிகப்படுத்த வேண்டும். $6\frac{1}{4}$ சதவிகிதத்திற்கு கடன் கொடுக்கிறோம் என்று பெருமையாகச் சொல்லிக்கொண்டு, காலாகாலத்தில் கொடுக்காமல் போதிய அளவும் கொடுக்காமல் இருப்பது நல்லதா? அல்லது $7\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி இன்னும் அதிகமாகப் பணத்தை பரவலாக கொடுப்பது நல்லதா என்பதைக் கூட்டுறவாளர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சென்ற மூன்று அல்லது நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன் நடந்த தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மகாநாட்டிலே நான் இதை எடுத்துச் சொன்னேன். மேல் நாடிகளிலே உள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களை எடுத்துக் கொண்டால் இன்றைக்கு அவர்களுடைய 'லெண்டிங் ரேட்' 9 சதவிகிதத்திலிருந்து 11 சதவிகிதம் வரையிலும் இருக்கிறது. அவர்கள் $7\frac{1}{2}$ அல்லது 8 சதவிகிதம் டெபாசிட்டுகளுக்கு வட்டியாகக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த விகிதமாக கொடுப்பதினால் இரண்டு நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. ஒன்று என்னவென்றால் லேவாதேவி செய்ய

23rd August 1961] [Sri R. Venkataraman]

வேண்டுமென்று நினைப்பவர்கள் கூட அதிலே இருக்கக்கூடிய ரிஸ்கை ஏற்றுக் கொள்ளுவதற்கு தயங்கி அந்தப் பணத்தை கூட்டுறவு சொசைட்டிகளிலே போடுவார்கள். அதேபோல் 100 ரூபாய்க்கு ஒரு மூட்டை நெல் வட்டியாக கொடுப்பவர்களும் கூட்டுறவு சொசைட்டிகளிடமிருந்து 1% சதவிகிதம் வாங்குவது நல்லது என்று நினைப்பார்கள். போதிய அளவு பண வசதி கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு இல்லாத காரணத்தால் நம்முடைய நாட்டிலே இந்த லேவாதேவியும் தொடர்ந்து கூடவே வளர்ந்துக் கொண்டு போகிறது. கூட்டுறவு இயக்கம் எந்த அளவுக்கு வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறதோ அதே அளவுக்கு லேவாதேவியும் வளர்ச்சியடந்திருக்கிறது. ஏன் என்றால் நாம் போதிய அளவுக்கு கடன் கொடுக்க முடியவில்லை, காலாகாலத்திலும் கடன் கொடுக்க முடியவில்லை. புள்ளி விவரம் வேண்டுமானால் பெருவாரியாகக் கொடுக்க முடியும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆசம்ப காலத்தில் 6 கோடி ரூபாய் கொடுத்தோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 26 கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம். அதேசமயத்தில் மக்களுடைய தேவை எந்த அளவுக்கு விஸ்தரித்திருக்கிறது, லேவாதேவி செய்கிறவர்களுடைய எண்ணிக்கையும், தொகையும் எந்த அளவுக்கு அதிகரித்து இருக்கிறது என்று பார்த்தால் அதே அளவுக்கு அங்கேயும் விஸ்தரித்து இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். அதற்குக் காரணம் போதிய அளவு நம்மால் கடன் கொடுக்க முடிவதில்லை. போதிய அளவு கடன் கொடுப்பதற்குக் வேறு வழி எனக்குத் தெரியவில்லை. சர்க்காரே கடன் எழுப்ப அந்தப் பணத்தை கூட்டுறவு இயக்கத்திற்குக் கொடுத்து அதன் மூலமாக அதிகமாக கடன் கொடுக்கலாமென்று சொன்னால், சர்க்கார் மார்க்கெட்டிலே 4½ அல்லது 4¾ சதவிகிதத்திற்கு மேல் கடன் வாங்க முடியாது. 4½ சதவிகிதத்திற்கு சேமிப்பு திரட்ட முடியாது. அதிக அளவுக்கு சேமிப்பு கிடைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதை ஊக்குவிக்கக்கூடிய முறையில் வட்டி விகிதங்கள் கொடுத்தால்தான் வரும். பிற நாடுகளிலே, குறிப்பாக ஜப்பான் தேசத்திலே அதிகமான வட்டி விகிதங்கள் கொடுத்து டெபாஸிட்டுகள் பெறுவதைப் பார்த்திருோம். 6¼ சதவிகிதத்திற்குத்தான் கடன் கொடுக்க வேண்டும், அதுதான் கூட்டுறவு, மற்றவையெல்லாம் கூட்டுறவு அல்ல என்று நினைப்பது இந்த இயக்கத்திலே உள்ள ஒரு பழங்காலக் கொள்கை. அதை எவ்வளவு சிக்கிரமாக மாற்ற முடியுமோ அவ்வளவு சிக்கிரமாக மாற்றினால்தான் நம்முடைய இயக்கம் வளர்ச்சி அடையும். இருக்கிற பணத்தை வைத்துக் கொண்டு கடன் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கலாமே அல்லாமல் மற்றபடி உண்மையான விஸ்தரிப்பு ஏற்பட முடியாது. இதை நான் மீண்டும் மீண்டும் விவரிக்கச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இவ்வாறு நிதி வசதியை பெருக்கிக் கொள்வதற்கு ஒவ்வொரு சொசைட்டியும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டத்திலே டெபாஸிட்டுகளுக்கு சர்க்கார் காரென்டி செய்யக்கூடிய அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது எக்ஸிசுட்டிவ்

[Sri R. Venkataraman] [23rd August 1961]

இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்கள் மூலமாகத்தான் டெபாஸிட்டுகளை காரெண்டி செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். இப்பொழுது சட்டத்திலேயே இதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். டெபாஸிட்டிகள் அதிகரிப்பதன் மூலமாக நன்மை ஏற்படுமென்று நான் நினைக்கிறேன். அதற்கான வழிகளைச் செய்வதில் கூட்டுறவு இயக்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த அளவுக்கு நிதி வசதி அதிகரிக்கும் பொழுதுதான் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியும். நில அடமான பேங்குகளை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட நாம் எந்த அளவுக்கு மக்களிடத்தில் டிபென்சர்கள் மூலமாக அதிகமாக வசூல் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அவர்கள் அதிகமாகக் கடன் கொடுக்க முடியும். முன்பெல்லாம் நில அடமான பேங்குகள் கடன் கொடுக்கிறபொழுது, யுத்தத்திற்கு முன்னால் இருந்த மதிப்பைப் போட்டு அந்த மதிப்பின் மீது 40 சத விநிதம் சேர்த்து அதிலே பாதி கடன் கொடுத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். இவ்வாறு கொடுக்கக்கூடிய கடன் மிக குறைவாக இருந்தது. அதனால் பலர் நில அடமான பேங்கிலிருந்து கடன் வாங்குவதில்லை. அப்படி வாங்கினாலும் அது அதிகமான அளவுக்கு கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. இப்பொழுது அதை மாற்றி மார்க்கெட் வால்யூவில் பாதியளவுக்கு கடன் கொடுக்கலாம் என்ற ஏற்பாட்டைச் செய்திருப்பதினால் ஏராளமானவர்கள் கடன் வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கும் வசதி செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆடுத்தபடியாக சொல்லப்பட்ட பெரிய குறை எல்லா சொஸைடிகளிலும் காலதாமதம் ஆகிறது என்பது. கால தாமதம் ஆகிறது என்பது உண்மைதான். ஆனால் எல்லா விண்ணப்பங்களைப் பொறுத்த வரையில் காலதாமதம் ஆகிறது என்று சொல்லுவது சரியல்ல. சில சமயங்களிலே விண்ணப்பங்கள் சரியாக இருப்பதில்லை, ஜாமீன்களும் சரியாக இருப்பதில்லை. இந்த விதமான குறைகள் காணப்படுகின்றன. சில சமயங்களில் நிர்வாகத்திலிருக்கக்கூடிய குறைபாட்டினால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இன்னொரு காரணமும் இருக்கிறது. வரக்கூடிய எல்லா மனுக்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடிய பணம் எங்குமிடம் இல்லை. நண்பர் கல்யாணசுந்தரம் எல்லா கைத்தறி நெசவாளர்களையும் இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் கீழ் கொண்டு வர வேண்டும், அவ்வாறு செய்வதற்கு ஏன் கால தாமதம் ஆகிறது என்று கேட்டார்.

நாம் எல்லா நெசவாளர்களையும் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொன்னால், அதற்கு ஷேர் காபிடல், கடன், ஓர்சுக்கிங் காபிடல் எக்ஸ்பென்ஸாக ரூ. 200, ரூ. 300 என்று வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஸிற்பனைக் கமிஷன் தொகையும் கொடுக்க வேண்டும். இதெல்லாவற்றுக்கும் 'ஸீலிங்' இருக்கிறது. அதற்குள்ளாகத்தான் சேர்க்க முடியுமே அல்லாது, சேர முன்வருகிறார்கள் என்பதற்காக உடனடியாக எல்லோரையும் சேர்ப்பதென்றால் அதற்குப் போதிய நிதி வசதி இல்லை. எந்த

23rd August 1961] [Sri R. Venkataraman]

அளவு நிதி நமக்கு அனுமதிக்கிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் செய்ய முடியும். அது போன்று தான் வீடு கட்டும் சொஸைட்டியும். அதற்காக 1957-58-ல் 20 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கினோம். அது போதவில்லை. 1959-60-ல் 30 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கினோம். அதுவும் போதவில்லை. இப்பொழுது 40 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்குகிறோம். அதுவும் போதவில்லை.

சொஸைட்டிகளை ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்வதிலே காலதாமதம் ஆகிறதென்று சொல்லப்பட்டது. இருக்கிற தொகைக்கு ஏற்றபடி எத்தனை சொஸைட்டிகளை வைக்க முடியும், எவ்வளவு கடன் கொடுக்க முடியும் என்று அவர்கள் கணக்கு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சொஸைட்டி வைத்துவிடுவதோடு நின்று விடுவதில்லை. கடன் வாங்குவதற்காகவே சொஸைட்டி வைக்கிறார்கள். சொஸைட்டி ரிஜிஸ்டர் செய்தவுடனே கடன் எங்கே என்று கேட்பார்கள். ஆகவே, இதிலே ப்ரையாடி பார்த்து, முன்னால் மனுச் செய்து கொண்டவர்களாகப் பார்த்து ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்கிறோம். ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்வதிலே கால தாமதம் இருக்கிறது என்றால், அதற்கு நிர்வாகத்தில் இருக்கின்ற வர்கள் தவறு செய்கின்றார்கள் என்று நினைப்பதற்கில்லை. நிதியினுடைய வசதியைப் பார்த்துக் காரியம் செய்யவேண்டி யிருப்பதால், வேண்டிய அளவுக்கு வசதிகளை உடனடியாக விஸ்தரிக்க முடியாததால் கால தாமதம் ஆகிறது.

டெனன்ட் பார்மிங் சொஸைட்டிகளைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. அண்ணாமலை அவர்கள் சொன்னார்கள். “என் ஜாயின்ட் பார்மிங் சொஸைட்டி மாத்திரம் இந்தச் சட்டத்திலே சேர்க்கப் பட்டது. டெனன்ட் பார்மிங் சொஸைட்டி இதில் என் சேர்க்கப் படவில்லை?” என்று அவர் கேட்டார். ஜாயின்ட் பார்மிங்குக்குத் தான் சட்டம் அவசியம். ஏனென்றால் அதில்தான் அவர்கள் நிலத்தைச் சேர்க்கின்றார்கள். பொதுவாக விவசாயம் செய்கின்றார்கள். டெனன்ட் பார்மிங் சொஸைட்டி சாதாரண கூட்டுறவு சங்கம்தான், அவர்களுக்குக் கிடைப்பது கடன் வசதி, விதை, ஸர்வீஸ்தான், அதற்காகத் தனியாகச் சட்டம் போடத் தேவையில்லை.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. அண்ணாமலை மற்றொன்று கேட்டார்கள். ரெப்படி நாம் நிலத்தைக் கூட்டுறவுப் பண்ணையாக வைக்க முயற்சிக்குகின்றபோது, யாராவது குறுக்கே இருந்தால், அதைச் சட்ட பூர்வமாக நில ஆர்ஜிதம் செய்து கொள்ள முடியுமே, அந்த விதமாக சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி என் டெனன்ட் பார்மிங் சொஸைட்டி சர்வீஸ் கூடாது என்று கேட்டார்கள். அது இந்தச் சட்டத்திலே செய்ய முடியாது. டெனன்ட் பார்மிங் சொஸைட்டி அங்க விகமாகச் செய்வதானால் டெனன்ட்ஸ் ‘ரைட்ஸ்’ வேறு சட்டத்திலே கொடுக்கப்படவேண்டும். வேறு சட்டத்தில் டெனன்ட்ஸ் ரைட்ஸ் வந்துவிட்டால் கூட்டுறவுப் பண்ணை வைப்பதிலே கஷ்டம் இருக்காது. அதை இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாகச் செய்ய முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

[Sri R. Venkataraman] [23rd August 1961]

கனம் அங்கத்தினர் திரு. எம். கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கருத்து தானம் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அதுவே எங்களிடத்தில் கடன் வாங்கினதுதான். நாங்கள்தான் பூதானம், சிரம தானம், சம்பத் தானம் பண்ணவேண்டுமென்று சொன்னோம். இப்பொழுது 'கருத்து தானம்' என்று சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆகையால், கருத்து தானம் என்ற வாசகமே எங்களிடத்தில் கடன் வாங்கினதுதான். அந்தக் கருத்தைப் பரிமாறிக் கொள்வதிலே காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இஷ்டம் இல்லை என்று நினைத்தால் அது ரொம்பத் தவறு என்று சொல்கின்றேன். கருத்து பரிமாறிக் கொள்வதன் மூலமாகத்தான் உண்மையாகவே ஜனநாயகம் நடைபெறும். அந்த விதமாக, கருத்தைப் பரிமாறிக் கொள்ளும்போது அதிலிருந்து நாங்கள் ஏதாவது சிலவற்றை ஏற்றுக்கொண்டோம் என்றால், இதைவிட உயர்ந்த சான்று ஜனநாயகத்திற்கு எங்கள் கட்சியிலே வேறு ஒன்றும் தேவையில்லை. அவர்கள் கருத்து தானம் செய்ததை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், அவர்கள் சொல்கின்றபோது, விதிகளெல்லாம் உடனடியாகச் செய்யவேண்டும், நடைமுறையில் எந்த அளவு நடக்கின்றதோ அதைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை முற்றிலும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அந்தக் கருத்து தானத்தை இப்பொழுதுகூட ஒத்துக்கொள்கிறேன். அந்த விதிகளெல்லாம் கூடுமான அளவு வெகு சீக்கிரத்தில் செய்துவிட முடியும். ஏனென்றால், இதில் செய்ய வேண்டிய விதிகள் மிகக் குறைவாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

ஆனால் அவர்களுடைய ஒரு கருத்து தானத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்றால், டானர் சொஸைட்டிகள், பீடி சொஸைட்டிகள் சுவைகளைப்பெல்லாம் லாபமாக இருக்கின்றனவா, இல்லையா என்ற கண்ணோட்டத்தோடு வைக்கக் கூடாது, தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கின்றது முதலாளித்துவ முறை மறைகின்றது என்ற கண்ணோட்டத்துடன் வைக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் சொல்வது—கட்டுபடியானால் போதும், லாபம் தேவையில்லை என்பது. கட்டுபடியாகக்கூடிய சொஸைட்டியாக இருக்குமானால், அவைகளைச் சர்க்கார் எப்பொழுதும் வைத்து உதவி செய்வதற்குத் தயாராய் இருக்கிறது.

கட்டுபடியாகாத சொஸைட்டியைக் கூட, முதலாளி—தொழிலாளி முரண்பாடுகளை நீக்கவேண்டுமென்ற கருத்துக் காகவோ அல்லது தனி நபர்கள் லாபம் அடைகின்றார்கள், அதைத் தடுக்கவேண்டுமென்ற கருத்துக்காகவோ வைக்கவேண்டுமென்றால், அதை இந்தச் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. பொதுவாக பார்க்கும்போது அந்த விதமான கட்டுபடியாகக் கூடிய சொஸைட்டிகளாக அவை தெரியவில்லை—கணக்குப் போட்டுப் பார்த்ததிலே.

23rd August 1961] [Sri R. Venkataraman]

மார்க்கெடிங் என்பது மிகவும் கஷ்டமான விஷயம். இன்டஸ்ட்ரியல் கோவாபரேடிவ்ஸ் எல்லாவற்றிலும் நாங்கள் கண்ட. ஒரு விஷயம் என்னவென்றால் உற்பத்தி நன்றாக இருக்கிறது, உற்பத்தி திறமையாக இருக்கிறது, அதாவது 'எபிஷியன்ஸி ஆப் ப்ரொடெக்ஷன்' நன்றாக இருக்கிறது. ஆனால் அவற்றை விற்பனை செய்யவே முடியவில்லை. 'மார்க்கெடிங்' என்றால் அதற்கு விளம்பரம் வேண்டும். அதற்காக கான்வாஸிங் ஏஜென்ட் ஊர் ஊராகப் போய், அவைகளை மார்க்கெட் செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதிக விலை உயர்வு இல்லாத பண்டங்களைக்கூட ஏராளமான விளம்பரச் செலவு செய்து விற்றுவிட்டலாம். அதையெல்லாம் தனிபார் துறையில் வேகமாகச் செய்கின்றார்கள். உதாரணமாக மருந்து விற்கிறார்கள் அல்லவா? அதனுடைய உற்பத்தி விலை 25 சதவிகிதமேன்றால், விளம்பரச் செலவு 75 சதவிகிதமாக இருக்கும். அந்த முறை கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு ஒத்ததாக இல்லை. அதனால்தான் இன்டஸ்ட்ரியல் கோவாபரேடிவ்ஸ் வைக்கும்போது சற்று கவனமாகப் பார்த்து வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியென்றால் இன்டஸ்ட்ரிஸ் கோவாபரேடிவ்ஸ் எப்படி வைக்க முடியும் என்று கேட்கலாம். பெரிய தொழில்களுக்குத் தேவையாக இருக்கும் 'கம்போனென்ட் பார்ட்ஸ்' எல்லாவற்றையும் இவை செய்யலாம். இத்தகைய சொஸைட்டிகளைத் தேடி, ஆர்டர் கொடுக்கும்போது அவைகளைக் குறைந்த விலையில், மலிவான விலையில் செய்யக்கூடிய முறை இருப்பதால், அவற்றை உற்பத்தி செய்து சப்ளை செய்யும்போது அதன் மூலமாக இன்டஸ்ட்ரியல் கோவாபரேடிவ்ஸ் வளர்க்கிறோம். ஜப்பான் தேசத்தில் இம்மாதிரி ஆன்ஸிலரி பார்ட்ஸ் அண்டு கம்போனென்ட்ஸ் செய்யக்கூடிய சொசைட்டிகள் இருக்கின்றன. வெளியில் செய்ததைக் கொண்டுவந்து பொறுத்தக்கூடிய வேலையைச் செய்யக்கூடிய சொஸைட்டிகளும் அங்கு அதிகமாக இருக்கின்றன.

'எண்டு' ப்ராடெக்ட்ஸ் செய்யக்கூடிய சொஸைட்டிகள், மார்க்கெடிங் கஷ்டத்தின் காரணமாக, அவ்வளவு வெற்றிகரமாக இல்லை. நாம் இப்பொழுதுதான் இதில் ஆரம்பக் கட்டத்தில் இருக்கிறோம். அதை நல்ல முறையில் செய்யவேண்டுமென்றால், நஷ்டம் வராமல் தான் ஆரம்பத்தில் செய்ய வேண்டும். கூட்டுறவு சொஸைட்டி வைத்து நஷ்டம் வந்துவிட்டது என்று தவறுதலான எண்ணம் வந்துவிடுமானால் மேற்கொண்டு அந்த சொஸைட்டியில் சேர்வதற்குத் தொழிலாளர்களோ வரமாட்டார்கள். இந்த சொஸைட்டி வைத்தால் நஷ்டம் என்ற அபிப்பிராயம் வராமல் நாம் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, லேபர் காண்ட்ராக்ட் சொஸைட்டியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதில் எனக்கு நல்ல முழு ஆர்வம் உண்டு. அதை நாம் ஆதரிப்பதற்கு உத்தரவுகளெல்லாம் போட்டிருக்கிறோம். ரூ. 2,000, ரூ. 3,000, ரூ. 5,000 இவைகளுக்குக்

[Sri R. Venkataraman]

[23rd August 1961]

குறைவாக இருக்கும் பொது மராமத்து வேலைகள் முடிகொண்டு, நாம் லேபர் காண்ட்ராக்ட் கூட்டுறவு சொஸைட்டி இருக்கும் இடத்தில், அவைகளின் மூலமாகச் செய்யவேண்டும் என்ற உத்தரவுகள் எல்லாம் போட்டிருக்கிறோம். அந்த உத்தரவுகளெல்லாம் நடைமுறையில் வரவேண்டுமென்றால், ஜனங்களுடைய மனப்பான்மையும் மாறவேண்டியிருக்கிறது. கூட்டுறவு இயக்கத்தை அவர்கள் அடிப்படையாக ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அது வருவதற்குச் சற்று கால தாமதம் ஆகிறது என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், அந்தத் திட்டம் சர்க்காரிடத்தில் இருக்கிறது அதை நடைமுறையில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் செய்துகொண்டு வருகிறோம் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதிலே கனம் அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்கொண்ட ஒரு பெரிய அக்கறை பாராட்டுதற்குரியது. ஆய்வுக் குழுவில் உள்ளவர்களும் நீண்ட நாட்கள் உட்கார்ந்து வேலை செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. செலக்ட் கமிட்டி வேறு, ஸப்-கமிட்டி வேறு என்று செய்தோம். ஆகவே தான், இந்த மசோதா மராமதங்கள் அதிகமாக இல்லாத முறையில் இறுதியில் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதிலே கூட கனம் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுக்கு ஒரு குறை. அதாவது, திருத்தங்கள் ஒன்றையும் சட்ட சபையில் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையே என்பது. திருத்தங்களைச் சட்ட சபையில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், கமிட்டியிலே கொஞ்சம் விட்டாகவேண்டும். ஆனால், கமிட்டியிலே எல்லாவற்றையும் நன்றாக, தீர ஆராய்ந்து பார்த்து சரியான முடிவு எடுத்துவிட்டால், சட்டசபையில் நாம் அதை ஏற்றுக்கொள்வது தான் முறை. அங்கு நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்த காரணத்தால், இதற்கு இங்கு அதிகமான திருத்தங்கள் தேவையில்லாமல் போயவிட்டன. நாம் சிறந்த முறையில் சட்டம் தயாரிப்பதற்கு அது ஒரு சான்று என்றுதான் நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருவதன் காரணமாக பல மாறுதல்கள் வர இருக்கின்றன. இதனால் பல விளைவுகள் ஏற்படக் கூடும். ஆகையெல்லாம் நல்ல முறையில் அமையவேண்டுமென்றால், இதற்கு மக்கள் பரிபூரண ஆதரவு கொடுத்து, இயக்கத்தில் இருக்கின்றவர்கள் இதை முழு மனதுடன் வரவேற்று ஒத்துழைப்பு கொடுப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

'That the Madras Co-operative Societies Bill, 1961 (L.A. Bill No. 22 of 1961), as amended be passed.'

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.